I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2038/1999, annettu 13 päivänä syyskuuta 1999, sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon parlamentin lausunnon [1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [2],

sekä katsoo seuraavaa:

1) Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1785/81 [3] on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin [4]. Sen vuoksi olisi selkeyden ja järkeistämisen takia kodifioitava mainittu asetus.

2) Maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen on liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen, ja siihen on erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan. Isoglukoosi ja inuliinisiirappi ovat sokerijuurikkaan tai sokeriruo'on jalostuksessa saatavan nestesokerin suoraan korvaavia tuotteita. Tämän vuoksi sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin markkinat liittyvät mitä läheisimmin toisiinsa. Rakenteelliset ylijäämät ovat tyypillisiä yhteisön makeutusainetilanteelle, ja kaikki yhtä tuotetta koskevat yhteisön päätökset heijastuvat väistämättä muihin tuotteisiin. Tämän vuoksi on tarpeen, että sokeri-, isoglukoosi- ja inuliinisiirappialalla on yhteinen järjestely, jossa otetaan aiheellisella tavalla huomioon kyseisten tuotantojen erityispiirteet.

3) Yhteisön sokerijuurikkaan ja sokeriruo'on tuottajien työhön ja elintasoon liittyvien tarvittavien takeiden säilyttämisen varmistamiseksi olisi säädettävä sokerimarkkinoita vakauttavista toimenpiteistä ja vahvistettava tätä varten vuosittain valkoisen sokerin tavoitehinta ja muille kuin alijäämäalueille valkoisen sokerin interventiohinta samoin kuin raakasokerin interventiohinta sekä jokaiselle alijäämäalueelle valkoisen sokerin johdettu interventiohinta ja tarvittaessa raakasokerin johdettu interventiohinta. Tämä tavoite voidaan saavuttaa säätämällä interventioelinten interventiohintaan tekemästä ostosta. Samaa tarkoitusta voi myös vastata varastointikustannusten tasausjärjestelmä, joka koskee sekä yhteisöstä peräisin olevista raaka-aineista, melassi mukaan lukien, että etuuskohtelun alaisesta sokerista tuotettua sokeria. Nämä sokerin hintatakuut koskevat myös sakkaroosisiirappeja, isoglukoosia ja inuliinisiirappia, joiden hinnat perustuvat sokerin hintoihin.

4) Jotta ei vaarannettaisi edellä mainittuja takuuhintoja, interventioelimet voivat myydä sokeria vain interventiohintaa korkeammalla hinnalla, silloin kun sokeria ei viedä sellaisenaan tai jalostettuina tuotteina tai kun sitä ei ole tarkoitettu eläinten ruokintaan. Mainittu sääntö estää sokerin luovuttamisen tarvittaessa hyväntekeväisyysjärjestelöille yhteisössä elintarvikkeena käytettäväksi. Tämän vuoksi tällainen mahdollisuus on syytä sallia yksittäisissä hätäaputoimissa, joiden avulla varmistetaan hankinnat, jotka edustavat samanaikaisesti humanitaarista toimintaa. Tällaisten toimien tehokkuus riippuu niiden täytäntöönpanon nopeudesta. Tämän vuoksi olisi säädettävä tässä tapauksessa tarkoituksenmukaisemman menettelyn soveltamisesta.

5) On tarpeen, että tällä sääntelyllä annetaan samanlaiset takeet sekä perustuotteen valmistajalle että tuottajille. Tämän vuoksi juurikkaille olisi vahvistettava perus-

[1] EYVL C 219, 30.7.1999.
[2] EYVL C 138, 18.5.1999, s. 18.
[3] EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1148/98 (EYVL L 159, 3.6.1998, s. 38).
[4] Ks liitteessä III oleva B osa.

hinnan lisäksi A-sokeriksi jalostettavan A-juurikkaan vähimmäishinta ja B-sokeriksi jalostettavan B-juurikkaan vähimmäishinta, joita sokerinvalmistajien on noudatettava ostoja tehdessään. Valmistajien ja maataloustuottajien oikeuksien ja velvollisuuksien oikeudenmukaisen tasapainon varmistamiseksi on myös syytä säätää tällöin tarvittavista välineistä ja erityisesti juurikkaiden ostajien ja myyjien sopimussuhteita sääntelevien yhteisön kehyssäännösten laatimisesta sekä soveltuvista säännöksistä tämän tavoitteen saavuttamiseksi sokeriruo'on osalta.

6) Ottaen huomioon erityisesti yleiset vaikutukset sokerin yhteisen markkinajärjestelyn toimintaan sokerijuurikasalalla tuottajaryhmittymistä ja niiden liitoista 20 päivänä toukokuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 952/97 ([1]) soveltamista olisi lykättävä tuotantokiintiöjärjestelmän soveltamisen ajaksi.

7) Sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin yhteismarkkinoiden toteuttaminen edellyttää yhteisen kauppajärjestelmän toteuttamista yhteisön ulkorajalla. Kauppajärjestelmä sisältää tuontitullin ja vientituen, ja sillä pyritään vakauttamaan yhteisön markkinoita erityisesti estämällä sokerin maailmanmarkkinoiden hintavaihteluiden vaikutus yhteisön sisällä noudatettaviin näiden tuotteiden hintoihin. Tämän vuoksi olisi säädettävä tullin kantamisesta kolmansista maista lähtöisin olevasta tuonnista ja vientituen maksamisesta viennille näihin samoihin maihin. Molemmilla tavoilla pyritään tasaamaan yhteisön ulkopuolella ja yhteisössä sokerialalla noudatettavien hintojen eroja, jos maailmanmarkkinahinnat ovat alhaisempia kuin yhteisön hinnat, ja varmistamaan isoglukoosi- ja inuliinisiirappialalla tietty suoja näiden tuotteiden jalostusteollisuudelle yhteisössä.

8) Kyseisen kauppajärjestelmän täydentämiseksi siinä määrin kuin on tarpeen sen moitteettoman toiminnan kannalta olisi säädettävä mahdollisuudesta säännellä niin sanotun sisäisen jalostusliikenteen menettelyä tai markkinatilanteen vaatiessa kieltää kokonaan tai osittain sen käyttö.

9) Vähimmäisvarastojärjestelmä on tehokas toimenpide tavanomaisen hankinnan varmistamiseksi koko yhteisössä tai jollain sen alueella. Tämän tavoitteen toteuttamiseksi on ilmeisesti myös suotavaa antaa säännöksiä, jotka mahdollistavat aiheellisten interventiotoimenpiteiden toteuttamisen tietyin edellytyksin. On mahdollista, että vähimmäisvarastointimäärä ei riitä varmistamaan yhden tai useamman alueen sokerihuoltoa, jos luonnonnonnettomuus kohtaa kyseistä aluetta. Sen vuoksi on suotavaa, että tehdään mahdolliseksi kyseisille alueille sijoittautuneille yrityksille käyttää sidottuja varastojaan tähän tarkoitukseen sallien niiden käyttää kysymyksessä olevaa sokeria ennen pakollisen varastointiajan loppua.

10) Maailmanmarkkinoilla vallitsevan pulan johtaessa yhteisön hintoja korkeampiin hintoihin tai koko yhteisössä tai jollain sen alueella ollessa vaikeuksia tavanomaisissa hankinnoissa, olisi annettava aiheellista säännöksiä hyvissä ajoin sen estämiseksi, että alueellisia ylijäämiä vietäisiin kolmansiin maihin ja että poikkeavasta hintojen noususta yhteisössä johtuen kuluttajille ei voitaisi taata tavanomaista hankintaa kohtuuhinnoin.

11) Toimivaltaisten viranomaisten on oltava sellaisessa asemassa, että ne voivat seurata pysyvästi kaupan liikkeitä kolmansien maiden kanssa markkinakehityksen arvioimiseksi ja tarvittaessa tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden toteuttamiseksi. Tätä varten olisi säädettävä tuonti- tai vientitodistusten myöntämisestä, joihin liittyy vakuus, jolla taataan todistushakemuksen kohteena olevien toimien toteutuminen.

12) Tullijärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista muista suojatoimenpiteistä yhteisön ulkorajoilla. Yhteisten hintojen ja maksujen järjestelmä voi poikkeuksellisissa olosuhteissa kuitenkin osoittautua riittämättömäksi. Yhteisön olisi sallittava toteuttaa nopeasti kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa tällaisten tapausten mahdollisesti aiheuttamilta häiriöiltä. Näiden toimenpiteiden on oltava Uruguayn kierroksen monekeskisten kaupallisten neuvottelujen tuloksena syntyneistä sopimuksista, jäljempänä 'GATT-sopimukset', aiheutuvien velvoitteiden mukaisia. Lisäksi yhteismarkkinoiden hankintoihin liittyvien ongelmien välttämiseksi on hyväksyttävä tullien soveltamisen lopettaminen tiettyjen sokerialan tuotteiden osalta.

13) GATT-sopimukset on hyväksytty päätöksellä 94/800/EY ([2]). Maataloutta koskevassa sopimuksessa, jäljempänä 'sopimus', määrätään yhteisön maataloustuotteiden ja erityisesti tuotantokiintiötakuisen sokerin vientiin myönnettävän tuen erityisestä alentamisesta asteittain. Sopimuksessa määrätään vientituen alentamisesta sekä määrällisesti että määrärahoittain siirtymäkauden ajan.

([1]) EYVL L 142, 2.6.1997, s. 30. Asetus on kumottu asetuksella (EY) N:o 1257/1999 (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80).

([2]) EYVL L 336, 23.12.1994, s. 1.

14) Syyt, joiden vuoksi yhteisö on tähän saakka ylläpitänyt sokeri-, isoglukoosi- ja inuliinisiirappialalla tuotantokiintiöjärjestelmää, ovat edelleen perusteltuja. Järjestelmää on kuitenkin muutettu tuotannon viimeaikaisen kehityksen huomioon ottamiseksi ja tarvittavien välineiden antamiseksi yhteisölle, jotta varmistettaisiin oikeudenmukaisesti ja tehokkaasti, että tuottajat vastaavat itse kokonaisuudessaan yhteisön tuotannon ja sen kulutuksen välisestä suhteesta johtuvien ylijäämien myyntikustannuksista. Tätä järjestelmää on kuitenkin rajoitettava ajallisesti ja pidettävä väliaikaisena.

15) Sokerialan yhteinen markkinajärjestely on perustunut markkinointivuodesta 1986/87 tuottajien täyden rahoitusvastuun periaatteeseen kunkin markkinointivuoden osalta kiintiöt ylittävien yhteisön tuotantoylijäämien kaupaksi saattamisesta aiheutuvista tappioista suhteessa sisäiseen kulutukseen, ja kullekin yritykselle myönnettyjen tuotantokiintiöiden mukaisesti eriytettyjen hinta- ja myyntitakuiden järjestelmään. Sokerialalla tuotantokiintiöt myönnetään yritykselle määritetyn viiteajanjakson aikana tehokkaan tuotannon periaatteen perusteella. Portugalin manneralueelle, jossa ei ole juurikasviljelmiä liittymishetkellä, annetaan liittymissopimuksessa mahdollisuus myöntää kiintiöitä yritykselle tuotantoon katsomatta, jos se voi aloittaa tuotantonsa viipymättä, toisin sanoen sillä on tarvittava tekninen tuotantokyky.

16) Vientituen alentamista koskevien sitoumusten ajoittuessa siirtymäkaudelle olisi olemassa olevat sokerin ja isoglukoosin perusmäärät sekä inuliinisiirappikiintiöt säilytettävä sellaisenaan ja otettava huomioon samalla, että tilanteeseen liittyviä takuita voidaan tarvittaessa mukauttaa siten, että sopimusvelvoitteita pystytään noudattamaan. Tämän vuoksi olisi toivottavaa jatkaa alan itserahoitusjärjestelmää ja tuotantotakuujärjestelmää kaudeksi, joka vastaa mainittua siirtymäkautta eli kuudeksi markkinointivuodeksi.

17) Taloudellisen vastuun periaate taataan edelleen tuottajien osuudesta muodostuvasta perustuotannosta perittävästä maksusta, jota sovelletaan kaikkeen A- ja B-sokerin tuotantoon, mutta joka rajoitetaan kahteen prosenttiin valkoisen sokerin interventiohinnasta, ja B-maksusta, jota peritään B-sokerin tuotannosta, mutta joka voi olla enintään 37,5 prosenttia viimeksi mainitusta hinnasta. Isoglukoosin ja inuliinisiirapin tuottajat maksavat tietyin edellytyksin osuuden näistä maksuista. Mainituissa olosuhteissa alan itserahoitustavoitetta ei voida saavuttaa näitä prosenttirajoja käyttäen kaikkina markkinointivuosina. Tämän vuoksi olisi säädettävä lisämaksun perimisestä.

18) Kunkin yrityksen lisämaksu on vahvistettava erityisesti samanarvoisen kohtelun varmistamiseksi ottaen huomioon sen osuus kyseisen markkinointivuoden tuotantomaksuista saatavista tuloista. Tätä varten on syytä määrittää koko yhteisössä sovellettava kerroin, joka edustaa samana markkinointivuonna toisaalta todetun kokonaistappion ja toisaalta kyseisistä tuotantomaksuista saatavien kokonaistulojen välistä suhdetta. Lisäksi olisi säädettävä edellytykset juurikkaan ja ruo'on myyjien osallistumisesta kyseisen markkinointivuoden kattamatta jääneen tappion poistamiseen.

19) Kullekin sokerialan yritykselle myönnettävät tuotantokiintiöt voivat johtaa määrätyn markkinointivuoden osalta vientimäärään, joka ottaen huomioon kulutuksen, tuotannon, tuonnin, varastot ja siirrot sekä itserahoitusjärjestelmän vastuulle ennakoidun keskimääräisen tappion, on suurempi kuin sopimuksessa vahvistettu vientimäärä. Tämän vuoksi olisi säädettävä kiintiöstä aiheutuvien takuiden mukauttamisesta yhden tai useamman markkinointivuoden osalta yhteisön antamien sitoumusten noudattamiseksi.

20) Takuiden mukauttamisen toteuttamiseksi olisi ensisijaisesti jaettava tietyn markkinointivuoden osalta todettu yhteisön vientikelpoisen määrän ja sopimuksessa määrätyn määrän välinen erotus sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin kesken sen mukaan, kuinka monta prosenttia kunkin tuotteen kiintiö muodostaa kaikkien kolmen tuotteen ja yhteisön osalta vahvistettujen kiintiöiden yhteissummasta.

21) Tämän ensimmäisen tuotekohtaisen jaon jälkeen on suoritettava jäsenvaltiokohtainen jako kuhunkin jäsenvaltioon sijoittautuneille tuotantoyrityksille myönnettävistä kiintiöistä aiheutuvien takuiden huomioon ottamiseksi siten, että takuiden mukauttaminen ei vaaranna kiintiöiden ja kustannusosuuden välistä tasapainoa. Tämän vuoksi olisi jäsenvaltioiden määritettävä A- ja B-takuuta koskeva vähennyskerroin näihin takuihin liittyvien enimmäiskustannusten mukaan. Lopuksi kunkin jäsenvaltion tehtävänä on suorittaa jako yrityksittäin ottaen huomioon kullekin yritykselle sen omista kiintiöistä aiheutuvat takuut.

22) Sokerialan yhteinen markkinajärjestely on vahvistanut varastointikustannusten tasausjärjestelmän. Olisi täsmennettävä, että sopimuksen yhteydessä tehdyistä sitoumuksista johtuvien velvoitteiden nojalla alentuvan takuun piirissä olevien sokerien osalta voidaan edelleen saada korvaus varastointikustannuksista tämän menettelyn nojalla.

23) Ottaen huomioon tarpeen mahdollistaa jalostusteollisuuden sekä juurikkaan ja ruo'on viljelyn tietty rakenteellinen mukauttaminen kiintiöiden soveltamisaikana olisi säädettävä ohjausmarginaalista, joka antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden muuttaa yritysten kiintiöitä enintään kymmenellä prosentilla. Ottaen huomioon tämän alan erityistilanteen Espanjassa, Italiassa ja Ranskan merentakaisissa departementeissa tätä prosenttirajaa ei pitäisi soveltaa näihin alueisiin rakenneuudistussuunnitelmia täytäntöön pantaessa.

24) Yrityksille myönnetyt tuotantokiintiöt takaavat tuottajille yhteisön hinnat ja tuotannon myynnin, joten kiintiöitä siirrettäessä on otettava huomioon kaikkien kyseisten osapuolien edut ja erityisesti sokerijuurikkaan tai sokeriruo'on tuottajien edut.

25) Sokerin ja isoglukoosin markkinoiden laajentumisen mahdollistamiseksi yhteisön markkinoilla olisi lisäksi järjestettävä mahdollisuus siirtää määritettävin edellytyksin tuotannon ulkopuolelle kiintiöjärjestelmän mukaisessa merkityksessä kaikki sokeri tai isoglukoosi, joka on tarkoitettu muiden tuotteiden kuin elintarvikkeiden valmistukseen yhteisössä.

26) Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan päätösasiakirjaan liitetyn Portugalin sokerinjalostusteollisuuden hankintoja koskevan Euroopan talousyhteisön yhteisen julistuksen mukaan yhteisö on valmis tarkastelemaan koko yhteisön ja erityisesti Portugalin jalostusteollisuuden hankintatilannetta. Tällaisesta tarkastelusta on säädetty myös Suomen osalta.

27) Tarkastelun tarkoituksena on tuoda esille, erityisesti koko yhteisön puhdistamoiden kannalta säännöllisempien ja yhdenmukaisempien hankintojen varmistamiseksi, tarve määrittää selvästi kyseisistä jäsenvaltioista kunkin eli Suomen, Ranskan, Portugalin ja Yhdistyneen kuningaskunnan raakasokeria valkoiseksi sokeriksi jalostavan puhdistusteollisuuden enimmäismääräisinä pidetyt tavanomaiset tarpeet objektiivisen viiteaineiston perusteella ja ottaen huomioon markkinointivuoden 1994/95 osalta todetut suoraan kulutukseen tarkoitetut sokerin määrät. Tämän tavoitteen toteuttamiseksi olisi puhdistusteollisuudelle avattava arvioitujen tarpeiden rajoissa ja tietyin edellytyksin pääsy kaikkeen sekä yhteisön alkuperää että AKT-alkuperää olevaan ja/tai muuta määritettävää tavanomaista alkuperää olevaan raakasokeriin tiettyä etusijamenettelyä noudattaen, joka on seuraava: yhteisön sokeri, neljänteen AKT—EY-yleissopimukseen [1] liitetyssä pöytäkirjassa N:o 8 tarkoitettu etuuskohtelun alainen sokeri ja AKT-maista ja/tai muista perinteisistä toimittajamaista tuotu sokeri. Pöytäkirjassa N:o 8 tarkoitetuista AKT-maista ja Intiasta tuodun raakasokerin osalta, joka on muuta kuin varsinaista etuuskohtelun alaista sokeria, on aiheellista säätää yhteisön puhdistusmarkkinoille pääsyä koskevasta erityisestä etuuskohtelujärjestelmästä.

28) Mainitun pöytäkirjan 1 artiklan ja Euroopan talousyhteisön ja Intian tasavallan välisen ruokosokeria koskevan tehdyn sopimuksen [2] mukaisesti näiden etuuskohtelun alaisten tuontijärjestelmien hallinnointi on varmistettava sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä.

29) On tarpeen luoda keinot sen varmistamiseksi, että mainittujen etuusjärjestelmien mukaisesti tuotu raakaruokosokeri voidaan puhdistaa kohtuullisin kilpailuedellytyksin.

30) Puhdistus on tärkeää toimintaa niin sokerin maailmanmarkkinoilla yleisesti kuin yhteisössäkin ja erityisesti raakasokeria valkoiseksi sokeriksi jalostavissa puhdistamoissa. Tekniseltä kannalta sokeriruo'osta saadaan puhdistamalla korkealaatuisia tuotteita, jotka pystyvät vastaamaan markkinoiden tarpeisiin. Mainitut puhdistamot sijaitsevat lisäksi suurien kulutusalueiden välittömässä läheisyydessä. Satamissa sijaitseva puhdistusteollisuus muodostaa näin yhteisössä arvokkaan lisän sokerijuurikkaan jalostusteollisuudelle erityisesti sellaisilla alueilla kuin Suomi, manner-Portugali, Yhdistynyt kuningaskunta ja Ranskan etelä- ja länsiosat.

31) Neljännen AKT—EY-yleissopimuksen päätösasiakirjaan liitetyssä Portugalin markkinoita ja sokeria koskevassa yhteisessä julistuksessa AKT-valtiot ja yhteisö ovat sopineet jatkavansa yleissopimuksen määräyksiä noudattaen ja erityisesti yleissopimuksen 168 artiklan 2 kohdan mukaisesti niiden hakemusten tarkastelemista, joita AKT-valtiot ovat esittäneet etuuskohtelun alaisen pääsyn lisäämiseksi Portugalin markkinoille AKT-sokerin osalta. Näiden hakemusten tarkastelu, jotka koskevat itse asiassa yhteisön kaikkien satamassa sijaitsevien puhdistamoiden hankintoja, johtaa säätämään mahdollisuudesta antaa erityinen ja ensisijainen pääsy pöytäkirjan N:o 8 osapuolina olevista AKT-maista ja Intiasta peräisin olevan raa'an ruokosokerin tuonnille yhteisön ja pöytäkirjassa N:o 8 tarkoitettujen maiden ja/tai muiden maiden välisten erityissopimusten mukaisesti ja yhteisön ennusteen perusteella, sen jälkeen, kun yhteisössä saatavissa olevat raa'an ruokosokerin ja sokerijuurikkaiden varastot sekä etuuskohtelun alaiset sokerit on käytetty puhdistukseen.

[1] EYVL L 229, 17.8.1991, s. 3.
[2] EYVL L 190, 22.7.1975, s. 36.

32) Markkinointivuoteen 1994/95 yhteisön mukautustukea myönnettiin etuuskohtelun alaisen raa'an ruokosokerin puhdistusteollisuudelle samoin kuin yhteisössä korjatun raa'an ruokosokerin ja juurikassokerin puhdistukselle. Kyseistä tukea voitiin aina tähän asti mukauttaa määrätyn markkinointivuoden osalta ottaen huomioon tälle markkinointivuodelle vahvistettu varastointimaksu ja/tai kyseiselle markkinointivuodelle vahvistetuista hinnoista johtuvan puhdistuskatteen muutoksen huomioon ottamiseksi. Saadun kokemuksen perusteella on perusteltua säilyttää kyseinen tukijärjestelmä. Huomioiden varastointimaksun kehityksen suoran vaikutuksen puhdistuskatteeseen olisi säädettävä mukautustuen pakollisesta tarkistusjärjestelmästä kyseisen maksun kehityksen perusteella sellaisen raakasokerin puhdistuksen osalta, joka hyötyy yhteisön hintatakuusta, tai jos kyseessä oleva sokeri on tuotu AKT-maista etuuskohtelun alaisena sokerina.

33) Sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä on otettava huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla perustamissopimuksen 33 ja 131 artiklassa määrätyt tavoitteet.

34) Tietyt siirtymätoimenpiteet voivat osoittautua tarpeellisiksi, ja tämä tarve voi esiintyä aina markkinointivuodesta seuraavaan siirryttäessä tai samana markkinointivuonna. Tämän vuoksi olisi säädettävä mahdollisuudesta antaa aiheellisia toimenpiteitä.

35) Tämän asetuksen säännösten täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis yhteistyö sokerin hallintokomiteassa.

36) Italian juurikastuotannolla on vaikeuksia maan pohjoisosan alueella, joskin vähenevässä määrin, ja maan keskiosan alueella sen erityisyyden ja maatilakoon vuoksi, erityisesti uudenaikaisten tuotantomenetelmien soveltamisessa. Näitä vaikeuksia on edelleen rakenteellisista syistä eteläosan alueella, jonka tiedetään kehityksensä ja rakenteellisen mukautumisensa osalta olevan jäljessä. Juurikasviljely on alueilla välttämätöntä, jotta hyvin savipitoinen maaperä voi uudistua ja paluu monokulttuuriin voidaan välttää. Tämän vuoksi olisi Italialle annettava lupa myöntää toisaalta pohjois- ja keskiosan alueelle viidelle markkinointivuodelle jaettua asteittain vähenevää kansallista mukautustukea, ja toisaalta myöntää eteläosan alueelle asteittain alennettavaa tukea jaettuna kuudelle markkinointivuodelle markkinointivuoteen 1994/95 verrattuna.

37) Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan 110 artiklan nojalla Espanja on oikeutettu myöntämään kansallista mukautustukea A ja B sokerijuurikkaiden viljelijöille 31 päivään joulukuuta 1995. Ottaen huomioon tietyt edelleen vallitsevat vaikeudet on tarpeen pitää voimassa oikeutus alenevan kansallisen avun antamiseen 31 päivän joulukuuta 1995 jälkeen rajoitetun ajan.

38) Espanjan sokeriruokoalalla on erityisiä selviytymisvaikeuksia muihin aloihin verrattuna. Tämän rajoitetun tuotannon säilyttämiseksi on oikeutettava 6 euron kansallinen tuki valkoisen sokerin 100:aa kilogrammaa kohti tälle ajalle.

39) Yhteisön liittyminen kansainväliseen sokerisopimukseen voi edellyttää erityisiä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on mahdollistaa tästä liittymisestä johtuvien velvoitteiden täytäntöönpano yhteisössä. Tätä varten olisi luotava mahdollisuus antaa aiheellisia toimenpiteitä tämän asetuksen mukaisesti.

40) Tämän asetuksen soveltamisesta johtuvista velvoitteista jäsenvaltioille aiheutuvista kustannuksista vastaa yhteisö yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 ([1]) 2 ja 3 artiklan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

1. Tällä asetuksella käyttöön otettava sokerialan yhteinen markkinajärjestely koskee seuraavia tuotteita:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) 1701	Ruoko- ja juurikassokeri sekä kemiallisesti puhdas sakkaroosi, jähmeät
b) 1212 91 1212 92 00	Sokerijuurikas Sokeriruoko
c) 1703	Sokerin erottamisessa ja puhdistamisessa syntyvä melassi

([1]) EYVL L 94, 28.4.1970, s. 13. Asetus on kumottu asetuksella (EY) N:o 1258/1999 (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103).

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
d)	1702 20	Vaahterasokeri ja vaahterasiirappi
	1702 60 95 1702 90 99	Muut sokerit ja lisättyä maku- tai väriainetta sisältämättömät sokerisiirapit, ei kuitenkaan laktoori, glukoosi, maltodekstriini eikä isoglukoosi
	1702 90 60	Keinotekoinen hunaja, myös luonnon hunajan kanssa sekoitettuna
	1702 90 71	Sokeriväri, jossa on sakkaroosia vähintään 50 prosenttia kuivapainosta
	2106 90 59	Lisättyä maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit, ei kuitenkaan isoglukoosi-, laktoosi-, glukoosi- eikä maltodekstriinisiirappi
e)	2303 20	Sokerijuurikasjätemassa, sokeriruokojäte ja muut sokerinvalmistuksen jätteet
f)	1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Isoglukoosi
g)	2106 90 30	Lisättyä maku- tai väriainetta sisältävä isoglukoosisiirappi
h)	1702 60 80 1702 90 80	Inuliinisiirappi

2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) 'valkoisella sokerilla' maustamatonta, värjäämätöntä ja muita aineita sisältämätöntä sokeria, jonka sakkaroosipitoisuus polarimetrimenetelmällä kuivapainosta määritettynä on vähintään 99,5 prosenttia;

b) 'raakasokerilla' maustamatonta, värjäämätöntä ja muita aineita sisältämätöntä sokeria, jonka sakkaroosipitoisuus polarimetrimenetelmällä kuivapainosta määritettynä on vähemmän kuin 99,5 prosenttia;

c) 'isoglukoosilla' glukoosista tai sen polymeereista saatua tuotetta, jonka fruktoosipitoisuus kuivapainosta määritettynä on vähemmän kuin 10 prosenttia;

d) 'inuliinisiirapilla' tuotetta, joka on saatu inuliinin tai oligofruktoosien hydrolyysin välittömänä tuloksena ja jonka fruktoosipitoisuus vapaassa muodossa tai sakkaroosina kuivapainosta määritettynä on vähintään 10 prosenttia;

e) 'A-sokerilla' tai 'A-isoglukoosilla' sokeri- tai isoglukoosimäärää, joka on tuotettu määritettynä markkinointivuonna kyseisen yrityksen A-kiintiön rajoissa;

f) 'B-sokerilla' tai 'B-isoglukoosilla' sokeri- ja isoglukoosimäärää, joka on tuotettu määritettynä markkinointivuonna ja joka on suurempi kuin A-kiintiö, mutta pienempi kuin kyseinen yrityksen A- ja B-kiintiöiden yhteismäärä;

g) 'C-sokerilla' tai 'C-isoglukoosilla' sokeri- tai isoglukoosimäärää, joka on tuotettu määritettynä markkinointivuonna ja joka joko on suurempi kuin kyseisen yrityksen A- ja B-kiintiöiden yhteismäärä tai on tuotettu yrityksessä, jolla ei ole kiintiötä;

h) 'A-juurikkaalla' kaikkia A-sokeriksi jalostettavia juurikkaita;

i) 'B-juurikkaalla' kaikkia B-sokeriksi jalostettavia juurikkaita;

j) 'A-inuliinisiirapilla' kaikkia sokeri/isoglukoosin ekvivalentteina ilmaistuja inuliinisiirappimääriä, jotka tuotetaan tietyn markkinointivuoden aikana kyseisen yrityksen A-kiintiön rajoissa;

k) 'B-inuliinisiirapilla' kaikkia sokeri/isoglukoosin ekvivalenttina ilmaistuja inuliinisiirappimääriä, jotka tuotetaan tietyn markkinointivuoden aikana ja jotka ylittävät kyseisen yrityksen A-kiintiön mutta eivät sen A- ja B-kiintiöiden yhteismäärää;

l) 'C-inuliinisiirapilla' kaikkia sokeri/isoglukoosin ekvivalenttina ilmaistuja inuliinisiirappimääriä, jotka tuotetaan tietyn markkinointivuoden aikana ja jotka joko ylittivät kyseisen yrityksen A- ja B-kiintiöiden yhteismäärän tai jotka tuottaa yritys, jolle kiintiötä ei ole myönnetty.

II LUKU

HINTAJÄRJESTELMÄ

2 artikla

1. Kaikkien 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuosi alkaa 1 päivänä heinäkuuta ja päättyy 30 päivänä kesäkuuta seuraavana vuonna.

2. Valkoisen sokerin tavoitehinta vahvistetaan vuosittain. Tavoitehinta koskee vakiolaatuista valkoista sokeria, johon interventiohintaa sovelletaan, pakkaamattomana, vapaasti tehtaalla, lastattuna ostajan valitsemaan kuljetusvälineeseen.

3. Valkoisen sokerin tavoitehinta vahvistetaan joka vuosi samanaikaisesti kuin valkoisen sokerin interventiohinta perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

3 artikla

1. Valkoiselle sokerille vahvistetaan vuosittain:

a) interventiohinta muille kuin alijäämäalueille;

b) johdettu interventiohinta kullekin alijäämäalueelle.

2. Raakasokerille vahvistetaan vuosittain interventiohinta. Tämä hinta lasketaan valkoisen sokerin interventiohinnasta ottaen huomioon jalostuksen kustannuksia ja saantoa edustavat kiinteät erät.

Kun on tarpeen pitää kaupan alijäämäalueelle tuotettua raakasokeria, tälle sokerille voidaan vahvistaa johdettu interventiohinta.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja interventiohintoja sovelletaan pakkaamattomaan tavaraan, vapaasti tehtaalla, lastattuna ostajan valitsemaan kuljetusvälineeseen.

Niitä sovelletaan määritettyyn vakiolaatuiseen valkoiseen sokeriin ja raakasokeriin.

4. Valkoisen sokerin interventiohinta vahvistetaan ennen 1 päivää elokuuta seuraavan vuoden 1 päivänä heinäkuuta alkavaksi markkinointivuodeksi perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

Neuvosto määrittää samaa menettelyä noudattaen vakiolaadun, johon tätä hintaa sovelletaan.

5. Neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta raakasokerin interventiohinnan ja johdetut interventiohinnat joka vuosi samanaikaisesti kuin valkoisen sokerin interventiohinnan.

Neuvosto määrittää samaa menettelyä noudattaen vakiolaadun, johon raakasokerin interventiohintaa sovelletaan.

4 artikla

1. Juurikkaan perushinta vahvistetaan vuosittain. Tätä hintaa sovelletaan määritetyssä toimitusvaiheessa ja määritettyyn vakiolaatuun.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu juurikkaan perushinta vahvistetaan ottaen huomioon valkoisen sokerin interventiohinta ja kiinteät erät, jotka edustavat:

— jalostuskatetta,

— saantoa,

— tuloja, jotka yritys saa melassin myynnistä,

— mahdollisia kustannuksia, jotka johtuvat juurikkaan toimituksesta yrityksiin.

3. Juurikkaan perushinta vahvistetaan samanaikaisesti kuin valkoisen sokerin interventiohinta perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

Neuvosto määrittää juurikkaan toimitusvaiheen ja vakiolaadun samaa menettelyä noudattaen.

5 artikla

1. A-juurikkaan vähimmäishinta ja B-juurikkaan vähimmäishinta vahvistetaan joka vuosi samanaikaisesti kuin valkoisen sokerin interventiohinta.

Näitä hintoja sovelletaan juurikkaan perushinnalle määritettyyn toimitusvaiheeseen ja vakiolaatuun.

2. A-juurikkaan vähimmäishinta on 98 prosenttia juurikkaan perushinnasta.

Jollei 33 artiklan soveltamisesta muuta johdu, B-juurikkaan vähimmäishinta on 68 prosenttia juurikkaan perushinnasta.

3. Niiden alueiden, joille on vahvistettu valkoisen sokerin johdettu interventiohinta, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintoja korotetaan määrällä, joka on kyseisen alueen johdetun interventiohinnan ja interventiohinnan välinen erotus kerrottuna kertoimella 1,30.

4. Neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta juurikkaan vähimmäishinnat.

6 artikla

1. Rajoittamatta 39 artiklan ja 32 artiklan nojalla annettujen säännösten soveltamista, sokerinvalmistajien on ostaessaan juurikkaita,

a) jotka voidaan jalostaa sokeriksi

ja

b) jotka on tarkoitettu jalostaa sokeriksi,

maksettava vähintään vähimmäishinta, joka on tarkistettu laatueroja suhteessa vakiolaatuun vastaavilla hinnankorotuksilla tai -alennuksilla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu vähimmäishinta vastaa:

a) muilla kuin alijäämäalueilla:

— A-juurikkaan vähimmäishintaa A-sokeriksi jalostettavien juurikkaiden osalta,

— B-juurikkaiden vähimmäishintaa B-sokeriksi jalostettavien juurikkaiden osalta;

b) alijäämäalueilla:

— A-juurikkaan 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti korotettua vähimmäishintaa A-sokeriksi jalostettavien juurikkaiden osalta,

— B-juurikkaan 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti korotettua vähimmäishintaa B-sokeriksi jalostettavien juurikkaiden osalta.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta sekä hinnankorotukset ja -alennukset annetaan 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7 artikla

1. Toimialakohtaisten sopimusten sekä juurikkaan myyjien ja ostajien tekemien sopimusten on oltava kehyssäännösten mukaisia, erityisesti juurikkaan osto-, toimitus-, vastaanotto- ja maksuehtojen osalta.

2. Sokeriruo'on ostoehtoihin sovelletaan yhteisön sokeriruo'on tuottajien ja yhteisön sokerinvalmistajien toimialakohtaisia sopimuksia.

Inuliinisiirapin valmistuksessa käytettävien maatalouden perustuotteiden ostoedellytyksiä säännellään yhteisön perustuotteiden tuottajien ja inuliinisiirapin valmistajien alakohtaisin sopimuksin.

3. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti 1 kohdassa tarkoitetut kehyssäännökset.

4. Yksityiskohtaiset säännöt 1 ja 2 kohdan soveltamisesta annetaan tarvittaessa 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5. Kun toimialakohtaisia sopimuksia ei ole, kyseinen jäsenvaltio voi toteuttaa tämän asetuksen mukaan tarvittavat toimenpiteet kyseisten osapuolten etujen suojaamiseksi.

Tämän jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viipymättä ensimmäisen alakohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet.

6. Asetusta (EY) N:o 952/97 ei sovelleta sokerijuurikkaaseen 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna aikana.

8 artikla

1. Tässä artiklassa säädetyin edellytyksin perustetaan varastointikustannusten tasausjärjestelmä, joka käsittää kiinteän korvauksen ja sen rahoituksen erityisen maksun avulla.

2. Jäsenvaltioiden on korvattava yhteisössä korjatusta juurikkaasta ja ruo'osta tuotetun

— valkoisen sokerin,

— raakasokerin,

— ennen sokerin jähmettämistä saatujen siirappien,

— jähmeää sokeria liuottamalla saatujen siirappien

varastointikustannukset kiinteämääräisesti.

Jäsenvaltioiden on perittävä maksu kultakin sokerinvalmistajalta tapauksen mukaan:

— tuotetun sokerin painoyksikköä kohti,

— ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen ennen sokerin jähmettämistä tuotettujen ja sellaisenaan myytyjen siirappien painoyksikköä kohti.

Korvausmäärä on sama kaikkialla yhteisössä. Tätä yhdenmukaisuussääntöä on sovellettava myös maksuun.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta CN-koodin 1701 maku- tai väriainetta sisältäviin sokereihin eikä CN-koodin 2106 90 59 lisättyä maku- tai väriainetta sisältäviin siirappeihin.

4. Neuvosto määräenemmistöllä komission ehdotuksesta:

a) antaa tämän artiklan soveltamista koskevat yleiset säännöt;

b) vahvistaa korvausmäärän samanaikaisesti, kun johdetut interventiohinnat vahvistetaan.

5. Maksun määrä vahvistetaan vuosittain 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Muut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan samaa menettelyä noudattaen.

9 artikla

1. Kunkin sokeria tuottavan jäsenvaltion nimeämän interventioelimen on 5 ja 6 kohdan mukaisesti määritettäviä edellytyksiä noudattaen ostettava sille tarjottu yhteisössä korjatusta juurikkaasta tai ruo'osta valmistettu valkoinen sokeri ja raakasokeri koko- markkinointivuoden ajan, jos tarjouksen tekijän ja mainitun elimen välillä on tehty ennakolta kyseisen sokerin varastointisopimus.

Interventioelinten on tehtävä ostot tapauksen mukaan sillä alueella sovellettavaan interventiohintaan tai johdettuun interventiohintaan, jossa sokeri ostohetkellä on. Jos sokerin laatu eroaa vakiolaadusta, jolle interventiohinta on vahvistettu, interventiohinta tarkistetaan korotuksia ja alennuksia soveltaen.

2. Palkkioita voidaan päättää myöntää sokerille, joka on perustamissopimuksen 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa ja on tehty ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi.

3. Tuotantotukia voidaan päättää myöntää 1 artiklan 1 kohdan a, f ja h alakohdassa tarkoitetuille tuotteille ja 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuille siirapeille, jotka ovat jossain perustamissopimuksen 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa ja joita käytetään tiettyjen kemianteollisuuden tuotteiden valmistuksessa.

4. Ranskan merentakaisissa departementeissa tuotetun sokerin myynnin mahdollistamiseksi yhteisön Euroopassa sijaitsevilla alueilla on toteutettava niiden kuljetus- ja varastointikustannuksia koskevat aiheelliset toimenpiteet.

Siinä määrin kuin se on tarpeen puhdistamojen hankinnan kannalta, voidaan säätää, että yhteisössä korjatusta juurikkaasta tuotettuun raakasokeriin voidaan soveltaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

Tässä artiklassa 'puhdistamolla' tarkoitetaan teknistä yksikköä, jonka ainoa toiminta on raakasokerin tai ennen sokerin jähmettämistä tuotettujen siirappien puhdistaminen.

5. Neuvosto määrittää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta sellaiset yleiset säännöt 1—4 kohtien soveltamisesta, jotka voivat poiketa 8 artiklasta 4 kohtaa sovellettaessa, sekä 3 kohdassa tarkoitetut kemiantuotteet.

6. Jäljempänä 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen annetaan yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti:

— interventioon vaadittavasta vähimmäislaadusta ja määrästä,

— interventioon sovellettavista hinnankorotuksista ja alennuksista,

— interventioelinten toteuttaman haltuunoton menettelyistä ja edellytyksistä,

— palkkioiden myöntämisen edellytyksistä ja palkkioiden määristä,

— tuotantotukien myöntämisen edeltytyksistä ja niiden määristä,

— edellä 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä.

10 artikla

1. Hankinnan varmistamisen auttamiseksi koko yhteisössä tai jollain sen alueella neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta edellytykset, joissa erityisiä interventiotoimenpiteitä voidaan toteuttaa 22 artiklaa sovellettaessa.

Kuitenkaan nämä toimenpiteet eivät saa johtaa yhteisön sokerinvalmistajien velvoittamiseen sokerin myyntiin interventioelimille.

2. Tällaisten interventiotoimenpiteiden luonteesta ja soveltamisesta päätetään 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

11 artikla

1. Interventioelimet saavat myydä sokeria vain interventiohintaa korkeammalla hinnalla.

Voidaan kuitenkin päättää, että interventioelimet myyvät sokeria korkeintaan interventiohintaan, kun sokeri on tarkoitettu:

— eläinten ruokintaan, tai

— vientiin sellaisenaan tai jalostettuna perustamissopimuksen liitteessä II luetelluiksi tuotteiksi tai tämän I asetuksen liitteessä I tarkoitetuiksi tavaroiksi

2. Edellä 1 kohdasta poiketen voidaan päättää, että interventioelimet luovuttavat sellaisenaan hallussaan pitämäänsä sokeria lahjoituksina jaettavaksi sellaisille hyväntekeväisyysjärjestöille, jotka kyseinen jäsenvaltio on tunnustanut, tai jos tällaisia järjestöjä ei ole tunnustettu kyseisessä jäsenvaltiossa, sellaisille hyväntekeväisyysjärjestöille, jotka komissio on tunnustanut, ja jotka toimivat yksittäisissä hätäaputoimissa, interventiohintaa alhaisemmalla hinnalla tai ilmaiseksi yhteisön sisämarkkinoilla elintarvikkeena käytettäväksi.

3. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt interventiotoimenpiteiden kohteena olleiden tuotteiden myynnistä.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan ja 2 kohdassa tarkoitettua luovuttamista koskeva päätös tehdään 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

1. Tavanomaisen hankinnan varmistamiseksi koko yhteisössä tai jollain sen alueella säädetään pysyvästä velvollisuudesta pitää yhteisön Euroopassa sijaitsevalla alueella vähimmäisvarastoa:

a) yhteisössä tuotetusta juurikassokerista;

b) Ranskan merentakaisissa departementeissa tuotetusta ruokosokerista ja 40 artiklassa tarkoitetusta etuuskohtelun alaisesta sokerista.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun sokerin vähimmäisvaraston on vastattava määrättynä päivänä kunkin sokeriyrityksen A-kiintiön prosenttiosuutta tai sen A-sokerin tuotannon prusenttiosuutta, jos tuotanto on pienempi kuin sen A-kiintiö.

Vahvistettua prosenttiosuutta voidaan alentaa.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun sokerin vähimmäisvaraston on vastattava yrityksen määritettynä ajanjaksona puhdistaman kyseisen sokerimäärän prosenttiosuutta.

2. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt tämän ariiklan soveltamisesta ja erityisesti 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun päivän sekä prosenttiosuuden ja 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitetun prosenttiosuuden ja ajanjakson.

Samaa menettelvä noudattaen voidaan säätää vähimmäisvaraston pitämisvelvoitetta vastaavasta, 1 artiklan 1 kohdan f ja h alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevasta velvoitteesta.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta prosenttiosuuden alentamisesta annetaan 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

III LUKU

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄN KAUPAN JÄRJESTELMÄ

13 artikla

1. Kaikkia 1 artiklan 1 kohdan a, b, c, d, f, g ja h alakohdassa tarkoitettuja tuotteita yhteisöön tuotaessa tai sieltä vietäessä on esitettävä tuonti- tai vientitodistus.

Jäsenvaltioiden on myönnettävä todistukset hakemuksesta jokaiselle riippumatta siitä, mihin nämä ovat sijoittautuneet yhteisössä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 ja 18 artiklan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden soveltamista.

Tuonti- ja vientitodistukset ovat voimassa kaikkialla yhteisössä. Todistusten myöntämisen edellytyksenä on vakuuden antaminen, jolla taataan tuonti- tai vientisitoumuksen toteutuminen todistuksen voimassaoloaikana; lukuun ottamatta pakottavia syitä vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos toiminta ei toteudu tässä määräajassa tai se toteutuu vain osittain.

2. Hyväksytään jäljempänä 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

a) I kohdassa säädetty järjestelmä voidaan laajentaa koskemaan 1 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja tuotteita;

b) säädetään todistusten voimassaoloaika ja muut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta; niissä voidaan erityisesti säätää lupien myöntämistä koskevasta määräajasta.

14 artikla

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, yhteisen tullitariffin tullimaksuja sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

2. Poiketen 1 kohdasta komissio voi 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen suspendoida kokonaan tai osittain tuontitullien soveltamisen näihin tuotteisiin ja antaa yksityiskohtaiset säännöt kaikista tällaisista suspensioista, jotta varmistettaisiin CN-koodeihin 1701 11 10 ja 1701 12 10 kuuluvan puhdistettavan raakasokerin sekä CN-koodiin 1703 kuuluvan melassin riittävä saatavuus yhteisön markkinoilla kolmansista maista tapahtuvan tuonnin avulla.

Suspensio voi olla voimassa sen ajan, jonka maailmanmarkkinoiden hinta ja yhteisen tullitatiffin tuontitulli yhdessä:

— ylittävät tuotteen interventiohinnan raakasokerin osalta,

— ylittävät melassien hintatason, jota käytetään perusteena meneillään olevana sokerin markkinointivuonna melassin myyntitulojen määrittämisessä 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

15 artikla

1. Tiettyjen maataloustuotteiden tuonnista johtavien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi tai torjumiseksi yhteisön markkinoilla määrätään yhden tai useamman yhteisessä tullitariffissa säädetyn tullimaksun alaisen tuotteen tuonnille lisätuontitulli, jos Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyn maataloussopimuksen 5 artiklassa asetetut ehdot on täytetty, paitsi jos tuonti ei todennäköisesti häiritse yhteisön markkinoita tai jos vaikutukset ovat epäsuhteessa asetettuihin tavoitteisiin.

2. Yhteisö antaa Maailman kauppajärjestölle tiedoksi kynnyshinnat, joita alhaisemmista hinnoista voidaan määrätä lisätuontitulli.

Kynnysmäärät, joita suuremmista määristä peritään lisätuontitulli, määritetään erityisesti niiden kolmen vuoden tuonnin perusteella, jotka edelsivät vuotta, jolloin 1 artiklassa tarkoitettuja haitallisia vaikutuksia on ilmennyt tai todennäköisesti ilmenee.

3. Huomioon olettavat tuontihinnat lisätuontitullia määrättäessä määritetään kyseisen tavaraerän cif-tuontihintojen perusteella.

Tätä tarkoitusta varten cif-tuontihinnat tarkistetaan kyseisen tuotteen edustavan maailmanmarkkinahinnan tai yhteisön tuontimarkkinoilla vallitsevan edustavan hinnan perusteella.

4. Komissio hyväksyy yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Yksityiskohtaisissa säännöissä määritetään erityisesti:

a) tuotteet, joihin lisätuontitulleja sovelletaan maataloussopimuksen 5 artiklan mukaisesti;

b) muut tarpeelliset ehdot sen varmentamiseksi, että 1 kohtaa sovelletaan maataloussopimuksen 5 artiklan mukaisesti.

16 artikla

Melassin osalta:

— 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu maailmanmarkkinahinta ja

— 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu edustava hinta

koskevat vakiolaatua.

Vakiolaatu voidaan määrittää 48 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

17 Artikla

1. Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tuloksena 1 artiklassa tarkoitetuille tuotteille asetetut tullikiintiöt avataan ja niitä hallinnoidaan 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen annettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Kiintiöitä voidaan hallinnoida soveltamalla yhtä seuraavista menetelmistä tai niiden yhdistelmää:

— hakemusten saapumisjärjestykseen perustava menetelmä (’ensin tullutta palvellaan ensin’ -periaate),

— menetelmä, jossa kiintiöt jaetaan suhteessa haettuihin määriin hakemusten jättöhetkellä (”samanaikainen tutkimus” -menetelmä),

— perinteisiin kaupan järjestelyihin perustava menetelmä (’perinteiset/uudet toimijat’ -menettely).

Muita asianmukaisia menettelyjä voidaan hyväksyä.

Niissä on vältettävä asianomaisten toimijoiden diskriminointia.

3. Hallinnointimenettelyssä on tarvittaessa otettava huomioon tarve turvata riittävästi yhteisön markkinoiden vaatima tarjonta ja kyseisten markkinoiden tasapaino turvautuen samalla mahdollisesti sellaisten menettelyjen käyttöön, joita on aiemmin sovellettu 1 kohdassa tarkoitettuja kiintiöitä vastaaviin kiintiöihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Uruguayn kierroksen puitteissa tehdyissä sopimuksissa määrättyjä oikeuksia.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä määrätään vuoden ajalle tarvittaessa sopivasti jaettavasta vuosittaisista kiintiöistä ja käytettävästä hallintomenettelystä sekä, silloin kun se on aiheellista, seuraavista asioista:

a) takuut tuotteen laadusta, lähtöisyydestä ja alkuperästä;

b) edellä a kohdassa mainittujen takuiden todistavan asiakirjan hyväksymisestä;

c) tuontilupien myöntämisehdoista ja niiden voimassaoloajasta.

18 artikla

1. Sen mahdollistamiseksi, että 1 artiklan 1 kohdan a, e ja d alakohdassa tarkoitettuja tuotteita voidaan viedä sellaisinaan edelleen tai liitteessä I lueteltuina tavaroina 1 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden noteerausten tai maailmanmarkkinahintojen perusteella ja perustamissopimuksen 300 artiklan perusteella tehtyjen sopimusten rajoitusten puitteissa, voidaan kyseisten noteerausten tai hintojen sekä yhteisön hintojen välinen erotus korvata tarvittavissa määrin vientituella.

Raakasokerille myönnetty vientituki ei saa olla suurempi kuin valkoiselle sokerille myönnetty vientituki.

2. Vientitukia koskevia säännöksiä voidaan antaa sellaisten 1 artiklan 1 kohdan f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, jotka viedään edelleen jalostamattomina tai liitteessä I lueteltuina tavaroina.

Palautuksen määrää laskettaessa jokaista 100:aa kilogrammaa kuiva-ainetta kohti otetaan erityisesti huomioon:

a) CN-koodiin 1702 30 91 kuuluvien tuotteiden vientiin sovellettava tuki;

b) edellä 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientiin sovellettava tuki;

c) suunniteltujen vientien taloudelliset näkökohdat.

3. Edellä 1 artiklassa tarkoitettuihin liitteen I mukaisiin jalostettuihin tuotteisiin sovellettava tuki ei ole suurempi kuin vastaaviin jalostamattomiin tuotteisiin sovellettava tuki.

4. Vientitukeen oikeuttavien määrien jakamiseen käytetään menetelmää, joka:

a) sopii parhaiten tuotteen luonteeseen ja kyseisten markkinoiden tilanteeseen ja hyödyntää käytettävissä olevia voimavaroja mahdollisimman tehokkaasti ottaen huomioon yhteisön viennin tehokkuuden ja rakenteen aiheuttamatta kuitenkaan syrjintää pienten ja suurten toimijoiden välillä;

b) tuottaa toimijoille vähiten hallinnollisia rasitteita, kun hallinnosta aiheutuvat vaatimukset otetaan huomioon;

c) ei merkitse syrjintää kyseisten toimijoiden välillä.

5. Tuet ovat samat koko yhteisössä. Ne voivat vaihdella määräpaikan mukaan silloin kun maailmanmarkkinoiden tilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset sitä edellyttävät.

Tuet voidaan vahvistaa 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Tuet voidaan vahvistaa:

a) säännöllisin väliajoin;

b) tarjouskilpailulla niiden tuotteiden osalta, joiden kohdalla sellaisesta menettelystä on aiemmin säädetty.

Komissio voi tarpeen vaatiessa muuttaa säännöllisin väliajoin vahvistettuja tukia niiden voimassaoloaikana jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan.

Tarjouskilpailun tuloksena tehtyjä tarjouksia ei käsitellä, jollei tarjoaja anna asiassa vakuuksia. Pakottavia syitä lukuun ottamatta vakuus peritään kokonaan tai osittain, jos tarjoajat eivät ole täyttäneet tai ovat täyttäneet vain osittain heille asetetut velvoitteet.

Lisäksi sovelletaan 19, 20 ja 21 artiklan säännöksiä, jotka koskevat 1 artiklan 1 kohdan a, c, ja d alakohdassa tarkoitettuja puhdistamattomia, ennen vientiä jalostamattomia tuotteita.

6. Tuen määrää asetettaessa otetaan huomioon erityisesti tarve saattaa tasapainoon yhteisöstä kolmansiin maihin vietävien jalostettujen perusmaatalouden tuotteiden käyttö ja näistä maista peräisin olevien sisäiseen jalostukseen hyväksyttyjen tuotteiden käyttö.

7. Tuet 1 artiklassa tarkoitetuille tuotteille, joita ei ole jalostettu ennen vientiä, myönnetään ainoastaan hakemuksesta edellyttäen, että esitetään asianmukainen vientitodistus.

8. Edellä 1 artiklassa tarkoitettuihin ennen vientiä jalostamattomiin tuotteisiin sovelletaan vientitodistuksen hakemispäivänä voimassa olevaa tukea, ja eriytetyn tuen ollessa kyseessä samoin tukea, joka on voimassa vientitodistuksen hakemispäivänä:

a) todistuksessa mainittuun määräpaikkaan; tai

b) todelliseen määräpaikkaan, jos se ei ole sama kuin todistuksessa mainittu. Siinä tapauksessa sovellettava määrä ei saa ylittää vientitodistuksessa mainittuun määräpaikkaan sovellettavaa määrää.

Tämän kohdan mahdollistaman jouston väärinkäytön estämiseksi voidaan toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä.

9. Mitä 7 ja 8 kohdassa säädetään voidaan soveltaa 1 artiklassa tarkoitettuun, liitteessä I tarkoitettujen tavaroiden muodossa vietäviin tuotteisiin asetuksen (EY) N:o 3448/93 ([1]) 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

10. Voidaan olla soveltamatta 7 ja 8 kohtaa, kun kyseessä on 1 artiklassa tarkoitetut tuotteet joista maksetaan tukia elintarvikeaputoimien yhteydessä 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

11. Tuki maksetaan todisteita vastaan siitä:

— että tuotteet on viety yhteisöstä, ja

— että mikäli kyseessä on eriytetty tuki, tuotteet ovat tulleet perille lupaan merkittyyn määräpaikkaan tai muuhun määräpaikkaan, jota varten tuki oli vahvistettu 8 kohdan 1 alakohdan b alakohdan määräysten rajoittamatta. Tästä säännöstä voidaan kuitenkin poiketa 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, edellyttäen että asetetaan ehdot vastaavanlaisten takuiden antamiseksi.

([1]) EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2491/98 (EYVL L 309, 19.11.1998, s. 28).

Täydentäviä säännöksiä voidaan antaa 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12. Tukea ei myönnetä 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen maustamattomien ja värjäämättömien tuotteiden viennistä, jollei niitä ole:

a) saatu yhteisössä korjatusta sokerijuurikkaasta tai sokeriruo'osta;

b) tuotu yhteisöön 40 artiklan mukaisesti;

c) saatu jostakin 40 artiklan mukaisesti tuodusta tuotteesta.

13. Tukea ei myönnetä sellaisten 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen maustamattomien ja värjäämättömien tuotteiden viennille, jotka eivät ole yhteisöstä peräisin tai joita ei ole saatu 12 kohdan b alakohdan säännöksiä noudattaen yhteisöön tuoduista sokereista tai 12 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista tuotteista.

14. Perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyissä sopimuksissa sovittujen määrien rajoitusten noudattaminen taataan vertailujaksolle myönnettyjen, kyseisiin tuotteisiin sovellettavien vientitodistusten perusteella.

15. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, mukaan lukien jakamattomien tai käyttämättömien vientimäärien uudelleenjakamista koskevat järjestetyt, sekä liitteen I muutokset hyväksytään 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Kuitenkin säännöt, jotka koskevat 6 kohdan soveltamista 1 artiklassa tarkoitettuihin liitteessä I lueteltujen tavaroiden muodossa vietäviin tuotteisiin hyväksytään asetuksen (EY) N:o 3448/93 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

19 artikla

1. Tätä artiklaa sovelletaan tukien vahvistamiseen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille puhdistamattomille, ennen vientiä jalostamattomille tuotteille.

2. Edellä 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevien tukien määräajoittainen vahvistaminen:

a) tapahtuu kahden viikon välein.

Tällainen käytäntö voidaan kuitenkin keskeyttää 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, mikäli todetaan, että yhteisössä ei ole saatavilla ylijäämäsokeria vientiä varten maailmanmarkkinahintojen perusteella. Siinä tapauksessa tukea ei myönnetä;

b) tukea vahvistettaessa otetaan huomioon yhteisön ja maailmanmarkkinoiden tilanne sokerin osalta sekä erityisesti seuraavat asiat:

— valkoisen sokerin interventiohinta yhteisön alueella suurimmalle mahdolliselle ylijäämälle tai raakasokerin interventiohinta yhteisön alueella, jonka katsotaan edustavan tämäntyyppisen sokerin vientiä,

— sokerin kuljetuksen kustannukset ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetuilta alueilta satamiin tai muihin yhteisön vientipisteisiin,

— kauppakulut ja kaikki sokerin maailmanmarkkinoilla kaupan saattamisessa syntyvät jälleenlaivaus-, kuljetus- ja pakkauskulut,

— sokerille kirjatut noteeraukset ja hinnat maailmanmarkkinoilla, ja

— ehdotettujen vientien taloudellinen näkökohta.

3. Vahvistettaessa tarjouskilpailulla tukea 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille tuotteille:

a) tarjouskilpailun tarkoituksena on määrittää tuen määrä;

b) jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset julistavat tarjouskilpailun kaikissa jäsenvaltioissa laillisesti sitovan säännöksen mukaisesti. Kyseisellä säännöksellä säädetään tarjouskilpailun ehdot. Ehtojen on taattava yhtäläinen markkinoille pääsy kaikille yhteisöön sijoittautuneille henkilöille;

c) tarjouskilpailuehtoihin sisältyy aikarajoitus tarjousten jättämiselle. Tuen enimmäismäärä kyseiselle kilpailulle vahvistetaan 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen kolmen työpäivän kuluessa aikarajoituksen umpeutumisesta ja saatujen tarjousten perusteella. Enimmäismäärää laskettaessa otetaan huomioon tarjontatilanne ja hinnat yhteisössä, hinnat ja menekki maailmanmarkkinoilla sekä sokerin viennistä syntyvät kulut.

Suurin mahdollinen vientimäärä voidaan vahvistaa samaa menettelyä noudattaen;

d) silloin, kun vientiä voidaan harjoittaa sellaisen tuen perusteella, joka on alhaisempi kuin tuki, joka saataisiin ottamalla huomioon yhteisön hintojen ja maailmanmarkkinahintojen välinen erotus, ja kun viedään tiettyyn määräpaikkaan, jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia voidaan pyytää avaamaan erityinen tarjouskilpailu, jonka ehtoihin sisältyy:

— mahdollisuus jättää tarjouksia milloin tahansa, kunnes tarjousmenettely loppuu, ja

— kyseessä oleville vienneille annettujen vaatimusten perusteella laskettu tukien enimmäismäärä;

e) mikäli tarjouksen osoittaman tuen määrä:

— ylittää vahvistetun enimmäismäärän, jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset hylkäävät kyseisen tarjouksen,

— ei ylitä vahvistettua enimmäismäärää, nämä viranomaiset vahvistavat tuen kyseessä olevassa tarjouksessa esiintyvän tuen määrää vastaavaksi.

4. Raakasokerin tuki:

a) vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 431/68 ([1]) 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle;

b) vahvistetaan määräajoin 2 kohdan a alakohdan mukaisesti:

— tuki ei saa ylittää 92:ta prosenttia valkoiselle sokerille samalle ajanjaksolle myönnetystä tuesta. Tätä rajoitusta ei kuitenkaan sovelleta kandisokerille vahvistettaviin tukiin,

— tuki kerrotaan jokaisen käsiteltävänä olevan vientitapahtuman osalta muuntamiskertoimella, joka saadaan jakamalla vietävän raakasokerin tuotto 92:lla asetuksen (ETY) N:o 431/68 1 artiklan säännöksiä noudattaen;

c) tarjouskilpailun puitteissa 3 kohdan c alakohdan mukaisesti vahvistettu enimmäismäärä ei saa ylittää 92:ta prosenttia valkoiselle sokerille saman kohdan mukaisesti samanaikaisesti vahvistetusta enimmäistuesta.

20 artikla

1. Edellä 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa lueteltujen puhdistamattomien, ennen vientiä jalostamattomien tuotteiden tuki vahvistetaan kuukausittain ja siinä otetaan huomioon:

a) melassien myynnistä saatavien tulojen määrittämiseen käytettävä melassien hinta kyseessä olevana sokerin markkinointivuonna 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

b) melassin hinnat ja mahdollinen menekki yhteisön markkinoilla;

c) todetut melassien noteeraukset tai hinnat maailmanmarkkinoilla; ja

d) ehdotettujen vientien taloudellinen näkökohta.

Tällainen käytäntö voidaan kuitenkin keskeyttää 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, mikäli todetaan, että yhteisössä ei ole saatavilla sokerin ylijäämää vientiä varten maailmanmarkkinahintojen perusteella. Siinä tapauksessa tukea ei myönnetä.

2. Erityisolosuhteissa tuen määrä voidaan vahvistaa tarjouskilpailulla tietyille määrille ja tietyille yhteisön alueille. Tarjouskilpailun tarkoituksena on määrittää tuen määrä.

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, joita asia koskee, aloittavat tarjouskilpailun sen ehdot säätävän luvan perusteella. Ehtojen on taattava yhtäläinen pääsy kaikille yhteisöön asettautuneille henkilöille.

21 artikla

1. Tuen perusmäärä 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa luetelluille puhdistamattomille, ennen vientiä jalostamattomille tuotteille vahvistetaan kuukausittain.

Tällainen määräaikaiskäytäntö voidaan kuitenkin keskeyttää 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, mikäli valkoisen jalostamattoman sokerin tuen määräajoittainen vahvistaminen keskeytetään. Siinä tapauksessa tukea ei myönnetä.

2. Tuen perusmäärä 1 kohdassa tarkoitetuille tuotteille, sorboosia lukuun ottamatta, vastaa yhtä sadasosaa määrästä, joka on saatu ottamalla huomioon:

a) ero, joka on yhteisön suurimmalla ylijäämäalueella sen kuukauden aikana, jolle perusmäärä on vahvistettu, voimassa olevan valkoisen sokerin interventiohinnan ja valkoisen sokerin maailmanmarkkinoilla kirjattujen noteerausten ja hintojen, välillä;

b) tarve saavuttaa tasapaino:

— kolmansiin maihin jalostettuina tavaroina vietäviksi tarkoitettujen yhteisön perustuotteiden käytön ja

— näiden maiden sisäiseen jalostukseen hyväksyttyjen tuotteiden käytön välillä:

3. Sorboosin osalta tuen perusmäärä on sama kuin tuen perusmäärä, josta on vähennetty sadasosa voimassa olevasta asetuksen (ETY) N:o 1010/86 ([2]) mukaisesta kyseisen asetuksen liitteessä tarkoitettujen tuotteiden tuotantotuen perusmäärästä.

4. Tuen perusmäärän soveltaminen voidaan rajoittaa joihinkin 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

22 artikla

1. Siinä määrin kuin sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn asianmukaisen toiminnan kannalta on tarpeellista, neuvosto voi kieltää kokonaan tai osittain sisäisen jalostusliikenteen komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 37 artiklan 2 alakohdassa säädettyä äänestysmenettelyä noudattaen:

— 1 artiklan 1 kohdan a ja d alakohdassa lueteltujen tuotteiden osalta, ja

— erityistapauksissa 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen liitteessä I lueteltujen tavaroiden valmistukseen tarkoitettujen tuotteiden osalta.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne ilmaantuu poikkeuksellisen yllättäen ja yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä sisäisen tai ulkoisen jalostusmenettelyn vuoksi, voidaan poiketa siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, ja komissio päättää tarvittavista toimenpiteistä jonkun jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan; neuvostolle ja jäsenvaltioille tiedotetaan kyseisistä toimenpiteistä, jotka ovat voimassa korkeintaan kuusi kuukautta ja joita sovelletaan välittömästi. Mikäli komissio saa pyynnön joltakin jäsenvaltiolta, se päättää asiasta viikon kuluessa pyynnön saapumisesta.

([1]) EYVL L 89, 10.4.1968, s. 3, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94 (EYVL L 349, 31.12.1994, s. 105).

([2]) EYVL L 94, 9.4.1986, s. 9, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2074/98 (EYVL L 265, 30.9.1998, s. 8).

3. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttamat toimenpiteet neuvoston käsiteltäviksi viikon kuluessa siitä päivästä, kun ne on annettu tiedoksi. Neuvosto voi määräenemmistöllä vahvistaa, muuttaa tai kumota komission päätöksen. Mikäli neuvosto ei ole tehnyt ratkaisua kolmen kuukauden sisällä, katsotaan, että komission päätös on kumottu.

23 artikla

1. Yhdistetyn nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt ja erityissäännöt sen soveltamisesta koskevat tässä asetuksessa käsiteltävien tuotteiden tariffiluokitusta; tämän asetuksen soveltamisesta johtuva tariffinimikkeistö sisällytetään yhteiseen tullitariffiin.

2. Jollei tässä asetuksessa tai sen säännöksissä toisin säädetä, kaupassa kolmansien maiden kanssa kielletään:

a) vaikutukseltaan tullia vastaavien maksujen kantaminen;

b) vaikutukseltaan vastaavien määrällisen rajoitusten soveltaminen.

24 artikla

1. Kun sokerin maailmanmarkkinahinta ylittää interventiohinnan, voidaan säätää vientimaksun soveltamisesta kyseisen sokerin osalta. Tätä maksua on sovellettava, kun valkoisen sokerin tai raakasokerin cif-hinta on suurempi kuin interventiohinta, johon on lisätty kymmentä prosenttia interventiohinnasta vastaava summa ja kyseisenä markkinavuonna sovellettava varastointimaksu.

Vientimaksu voidaan määrittää tarjouskilpailulla. Tarjouskilpailua lukuunottamatta kannettava maksu on vientipäivänä sovellettava maksu.

2. Kun valkoisen sokerin tai raakasokerin cif-hinta on suurempi kuin interventiohinta, johon on lisätty interventiohinnan kymmentä prosenttia vastaava summa ja kyseessä olevana markkinavuonna sovellettava varastointimaksu, neuvosto voi komission ehdotuksesta ja perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa säädettyä äänestysmenettelyä noudattaen päättää tuontituen myöntämisestä kyseessä olevalle tuotteelle.

Kun on säädetty, että:

a) hankintaa yhteisöön, tai

b) hankintaa merkittävälle yhteisön kulutusalueelle

ei voida varmasti tyydyttää yhteisön tarjonnalla, neuvosto myöntää komission ehdotuksesta ja perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen tuontituen ja määrittelee sen soveltamisehdot. Nämä ehdot liittyvät erityisesti tuen kattaman valkoisen sokerin tai raakasokerin määrään, tuen kestoon ja, silloin kun se on aiheellista, niihin alueisiin, joilta tuotteet tuodaan.

3. Seuraavista asioista päätetään 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

a) 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut cif-hinnat;

b) muut järjestelyt tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi.

Edellä 1 artiklan 1 kohdan b, c, d, f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta voidaan hyväksyä 1 ja 2 kohtien säännöksiä vastaavia säännöksiä 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Komissio vahvistaa tämän artiklan soveltamiseen perustuvat määrät. Tarjouskilpailulla määritetyt vientimaksut vahvistetaan kuitenkin 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

25 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin vaikutuksesta yhden tai useamman 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä vakavasti siten, että perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä, kunnes häiriö tai häiriön uhka on väistynyt.

Neuvosto antaa pesustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdan äänestysmenettelyä noudattaen komission ehdotuksesta yksityiskohtaiset säännöt tämän kohdan soveltamisesta ja määrittelee ne tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa suojatoimenpiteitä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä, jotka annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja joita sovelletaan välittömästi. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastannottamisesta.

3. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavien kolmen työpäivän kuluessa. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen.

4. Tätä artiklaa sovelletaan perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan nojalla tehtyjen sopimusten velvoitteet huomioiden.

IV LUKU

KIINTIÖJÄRJESTELMÄ

26 artikla

1. Jäljempänä 27—39 artiklaa sovelletaan markkinointivuosien 1995/96—2000/01 osalta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kauden osalta sokerin ja isoglukoosintuotantoyritysten A- ja B-kiintiöinä käytetään jäsenvaltioiden markkinointivuodelle 1994/95 myöntämiä kiintiöitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan, 27 artiklan 3 kohdan, 30 artiklan ja tapauskohtaisesti 28 artiklan 5 kohdan soveltamista.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuna ajanjaksona kiintiöiden myöntämisessä käytettävät sokerin ja isoglukoosin A- ja B-perustuotantomäärät ovat samat, jotka vahvistetaan tapauksen mukaan 27 artiklan 3 kohdassa tai 28 artiklan 2 kohdassa.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kauden osalta inuliinisiirapin tuotantoyritysten A- ja B-kiintiöinä käytetään jäsenvaltioiden markkinointivuodelle 1994/95 myöntämiä, 29 artiklan mukaisia lopullisia kiintiöitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan soveltamista. Näiden yritysten osalta ei sovelleta 27 ja 30 artiklan määräyksiä.

5. Perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyn maataloussopimuksen yhteydessä yhteisön antamien sitoumusten noudattamiseksi kiintiöiden mukaisesti tuotettujen sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin kaupaksi saattamiseen liittyviä takuita voidaan alentaa yhdeksi tai useammaksi määritetyksi markkinointivuodeksi.

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi on kunkin markkinointivuoden osalta vahvistettava ennen 1 päivää lokakuuta kiintiöiden takuunalainen määrä tuotanto-, tuonti-, kulutus-, varastointi-, siirto- ja vientiennusteiden perusteella sekä 33 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukainen itserahoitusjärjestelmän vastaama keskimääräinen tappio. Kun ennusteissa ilmenee, että vientimäärä on kyseisen markkinointivuoden osalta suurempi kuin sopimuksessa määrätty enimmäismäärä, takuunalainen määrä vähennetään erotuksesta 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Erotus jaetaan sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin kesken sen mukaan, kuinka monta prosenttia kunkin tuotteen A-kiintiön ja B-kiintiön summa on yhteisössä. Sen jälkeen se jaetaan jäsenvaltioittain ja tuotteittain soveltaen siihen alla esitetyn taulukon mukaista vastaavaa jakokerrointa.

Alueet	1		2		3	
	Valkoiseen sokeriin sovellettava kerroin		Kuiva-aineena ilmoitettuun, isoglukoosiin sovellettava kerroin		Inuliinisiirappiin sovellettava kerroin — sokerina/isoglukoosina	
	A-sokeri	B-sokeri	A-isoglukoosi	B-isoglukoosi	A-inuliinisiirappi	B-inuliinisiirappi
BLTL (1)	0,046201	0,009920	0,225547	0,062024	0,556265	0,130955
Tanska	0,027206	0,008015	—	—	—	—
Saksa	0,169608	0,052188	0,104246	0,024551	—	—
Saksa (28 art. alue)	0,055204	0,016986	—	—	—	—
Kreikka	0,012352	0,001235	0,037978	0,008944	—	—
Espanja	0,026459	0,001102	0,166138	0,017721	—	—
Ranska (emämaa) (2)	0,213231	0,063239	0,061081	0,015898	0,058922	0,013847
Ranska (MD) (2)	0,019298	0,002063	—	—	—	—
Irlanti	0,007752	0,000775	—	—	—	—
Italia	0,082491	0,015514	0,059803	0,014083	—	—
Alankomaat	0,053393	0,014083	0,026804	0,006313	0,194365	0,045646
Portugali (manner)	0,002323	0,000232	0,029213	0,006880	—	—
Portugali (Azorien itsenäinen alue)	0,000387	0,000039	—	—	—	—
Yhdistynyt kuningaskunta	0,044297	0,004430	0,084713	0,022596	—	—
Itävalta	0,022673	0,005292	—	—	—	—
Ruotsi	0,014327	0,001433	—	—	—	—
Suomi	0,005683	0,000568	0,023151	0,002316	—	—

(1) Belgian ja Luxemburgin talousliitto.
(2) Ottaen huomioon 30 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan soveltamisen.

Tämän jälkeen jäsenvaltio jakaa omakohtaisen erotuksensa alueelleen sijoittautuneiden tuotantoyritysten kesken niiden kyseisen tuotteen A-kiintiön ja B-kiintiön ja jäsenvaltion A-perusmäärän ja B-perusmäärän tai tapauskohtaisesti näille yrityksille kyseisen tuotteen osalta myönnettyjen A-kiintiöiden summan ja B-kiintiöiden summan suhteen perusteella.

Takuumäärän ylittävää tuotettua sokeria, isoglukoosia ja inuliinisiirappia pidetään C-sokerina, C-isoglukoosina tai C-inuliinisiirappina.

Ensimmäisen alakohdan soveltamisen yksityiskohtaisia sääntöjä määrättäessä, samoin kuin taatun määrän alentamisessa sekä tarpeen vaatiessa taatun määrän tarkistamisessa seuraavan markkinointivuoden taatun määrän määrittämiseksi noudatetaan 48 artiklassa säädettyä menettelytapaa.

6. Neuvosto antaa ennen 1 päivää tammikuuta 2001 perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin tuotantoon 1 päivästä heinäkuuta 2001 alkaen sovellettavan järjestelmän.

27 artikla

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tässä luvussa säädetyin edellytyksin A-kiintiö ja B-kiintiö jokaiselle alueelleen sijoittautuneelle sokerin- ja isoglukoosintuotantoyritykselle:

— jolla on markkinointivuoden 1994/1995 aikana ollut A-kiintiö ja B-kiintiö, tai

— joka Itävallan, Suomen ja Ruotsin osalta on tuottanut sokeria tai isoglukoosia kalenterivuonna 1994.

2. Portugalin on myönnettävä A-kiintiö ja B-kiintiö mannermaalla sijaitsevalle alueelleen tässä luvussa säädetyin edellytyksin ja tälle alueelle 3 kohdassa vahvistettujen A- ja B-perusmäärien rajoissa kullekin tälle alueelle sijoittautuneelle yritykselle, joka voi aloittaa siellä sokerintuotannon.

Ennen kiintiön myöntämistä Portugali voi käyttää Azorien itsehallintoalueelle sijoittautuneen yrityksen A- ja B-kiintiöiden hyväksi enintään 10 prosenttia Portugalin manneralueelle vahvistetuista A- ja B-perusmääristä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen A- ja B-kiintiöiden myöntämiseksi vahvistetaan seuraavat perusmäärät:

I **A-perusmäärät**

Alueet	a) Sokerin A-perusmäärä (1)	b) Isoglukoosi A-perusmäärä (2)
Tanska	328 000,0	—
Saksa	1 990 000,0	28 882,0
Kreikka	290 000,0	10 522,0
Espanja	960 000,0	75 000,0
Ranska (emämaa)	2 530 000,0	15 887,0
Ranskan merentakaiset departementit	466 000,0	—
Irlanti	182 000,0	—
Italia	1 320 000,0	16 569,0
Alankomaat	690 000,0	7 426,0
Itävalta	316 529,0	—
Portugali (manner)	63 636,4	8 093,9
Azorien itsehallintoalue	9 090,9	—
Suomi	133 433,0	10 845,0
Ruotsi	336 364,0	—
Belgian ja Luxemburgin talousliitto	680 000,0	56 667,0
Yhdistynyt kuningaskunta	1 040 000,0	21 696,0

(1) Tonneina valkoista sokeria.
(2) Tonneina kuiva-ainetta.

II **B-perusmäärät**

Alueet	a) Sokerin B-perusmäärä (1)	b) Isoglukoosin B-perusmäärä (2)
Tanska	96 629,3	—
Saksa	612 312,9	6 802,0
Kreikka	29 000,0	2 478,0
Espanja	40 000,0	8 000,0
Ranska (emämaa)	759 232,8	4 135,0
Ranskan merentakaiset departementit	46 600,0	—
Irlanti	18 200,0	—
Italia	248 250,0	3 902,0
Alankomaat	182 000,0	1 749,0
Itävalta	73 881,0	—
Portugali (manner)	6 363,6	1 906,1
Azorien itsehallintoalue	909,1	—
Suomi	13 343,0	1 085,0
Ruotsi	33 636,0	—
Belgian ja Luxemburgin talousliitto	146 000,0	15 583,0
Yhdistynyt kuningaskunta	104 000,0	5 787,0

(1) Tonneina valkoista sokeria.
(2) Tonneina kuiva-ainetta.

4. Edellä 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna aikana kunkin sokerin- ja isoglukoosintuotantoyrityksen A- ja B-kiintiön on vastattava niille markkinointivuonna 1994/95 myönnettyä A- ja B-kiintiötä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan tai 28 artiklan ja 30 artiklan säännösten soveltamista.

Kuitenkin niiden sokerintuotantoyritysten osalta, jotka ovat sijoittautuneet:

a) *Itävaltaan*, sokerintuotantoyrityksen A-kiintiö ja B-kiintiö vastaavat 3 kohdan I alakohdan a alakohdassa ja II alakohdan a alakohdassa Itävallalle vahvistettuja A-perusmäärää ja B-perusmäärää;

b) *Suomeen*, sokerintuotantoyrityksen A-kiintiö ja B-kiintiö vastaavat 3 kohdan I alakohdan a alakohdassa ja II alakohdan a alakohdassa Suomelle vahvistettuja A-perusmäärää ja B-perusmäärää;

c) *Ruotsiin*, sokerintuotantoyrityksen A-kiintiö ja B-kiintiö vastaavat 3 kohdan I alakohdan a alakohdassa ja II alakohdan a alakohdassa Ruotsille vahvistettuja A-perusmäärää ja B-perusmäärää.

Lisäksi Suomeen sijoittautuneen isoglukoosintuotantoyrityksen kyseisen yrityksen A-kiintiö ja B-kiintiö vastaavat 3 kohdan I alakohdan b alakohdassa ja II alakohdan b alakohdassa Suomelle vahvistettuja A-perusmäärää ja B-perusmäärää.

5. Neuvosto määrittää tarvittaessa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta isoglukoosin vakiolaadun ja sen käytettävän järjestelmän perusteet, jolla tuotetut määrät muutetaan tämän vakiolaadun määrien mukaisiksi.

6. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti 5 kohdassa tarkoitettuun muuntamisjärjestelmään liittyvät yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

28 artikla

1. Saksalle myönnetään lisäalue kiintiöjärjestelmän soveltamiseksi tälle alueelle sijoittautuneisiin sokerintuotantoyrityksiin, jotka ovat tuottaneet sokeria ennen 1 päivää heinäkuuta 1990 ja jatkavat tuotantoaan tästä päivästä alkaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 27 artiklan 3 kohdan soveltamista.

Tämä alue vastaa tätä asetusta sovellettaessa entisen Saksan demokraattisen tasavallan aluetta.

2. Myönnettäessä A- ja B-kiintiöitä 1 kohdassa tarkoitetuille yrityksille vahvistetaan seuraavat perusmäärät:

a) A-perusmäärä: 647 703 tonnia valkoista sokeria;

b) B-perusmäärä: 199 297 tonnia valkoista sokeria.

3. Jokaisen 1 kohdassa tarkoitetun sokerintuotantoyrityksen A-kiintiö määritetään kertomalla kyseisen sokerintuotantoyrityksen markkinavuosien 1984/1985—1988/1989 keskimääräinen sokerin vuosituotanto, jäljempänä 'viitetuotanto', toisaalta 2 kohdassa tarkoitetun A-perusmäärän ja toisaalta 1 kohdassa määritetyn alueen yritysten viitetuotantojen yhteismäärän välisen suhteen ilmaisevalla kertoimella.

4. Jokaisen 1 kohdassa tarkoitetun sokerintuotantoyrityksen B-kiintiö on 30,77 prosenttia sen 3 kohdan mukaisesti määritetystä A-kiintiöstä.

5. Jäljempänä olevan 30 artiklan säännöksiä sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettujen yritysten kohdalla ainoastaan mainitussa 1 kohdassa tarkoitettujen sokerintuotantoyritysten välisiin siirtoihin.

6. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan tarvittaessa 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

29 artikla

1. Kunkin inuliinisiirapintuotantoyrityksen A-kiintiö on yhtä suuri kuin sen tuotanto 1 päivästä heinäkuuta 1992 lukien 30 päivään kesäkuuta 1993 ulottuvana ajanjaksona inuliinin hydrolyysiä varten suunnitellussa ja siihen varatussa erityisessä laitoksessa maatalouden perustuotteen vastaanotosta inuliinisiirapin lopulliseen tuottamiseen ulottuvassa täydellisessä ja yhtenäisessä jalostusprosessissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista. Tämän tuotannon toteaa asianomainen jäsenvaltio erikseen vahvistettavin edellytyksin.

2. Kunkin inuliinisiirapin tuotantoyrityksen B-kiintiö on yhtä suuri kuin 23,55 prosenttia sen 1 ja 3 kohdan mukaisesti vahvistetusta A-kiintiöstä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua A-kiintiötä korjataan tarvittaessa siten, että A- ja B-kiintiöiden yhteismäärä ei ole:

— suurempi kuin 85 prosenttia, eikä

— pienempi kuin 65 prosenttia

kuin kyseisen yrityksen 1 päivänä lokakuuta 1992 paikoillaan ollut tekninen tuotantokyky jatkuvaan inuliinisiirapin teolliseen tuotantoon 1 kohdan mukaisesti inuliinin hydrolyysiä varten suunnitellussa ja siihen varatussa erityisessä laitoksessa.

Tämän tuotantokyvyn vahvistaa kyseinen jäsenvaltio ottaen huomioon sata päivää vuodessa kestävänä enimmäistuotantokautena maatalouden perustuotteesta inuliinisiirapiksi päivittäin jalostetun tonnimäärän.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua toteamista varten jokaisen inuliinisiirapin valmistajan on 1 päivästä heinäkuuta 1992 ilmoitettava viipymättä sille jäsenvaltiolle, jonka alueelle hänen yrityksensä on sijoittautunut, jokaisesta inuliinin hydrolysointilaitoksesta, jota 1 kohdan mukaisesti käytetään 1 artiklan 2 kohdassa määritellyn tuotteen valmistukseen. Kyseinen jäsenvaltio voi vaatia asianomaiselta valmistajalta mitä tahansa asiaa koskevia lisätietoja.

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet kyseisten ilmoitusten todenperäisyyden tarkistamiseksi.

Jäsenvaltion myöntäessä A- ja B-kiintiöt nämä on ilmaistava sokeri/isoglukoosin ekvivalenttina soveltaen kerrointa 1,9 kuiva-aineeksi todettuun tuotantoon.

Kyseisten jäsenvaltioiden on toimitettava tiedot tällä tavoin myönnetyistä kiintiöistä ja niiden haltijoista komissiolle, joka toimittaa niistä tiedon toisille jäsenvaltioille.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja erityisesti 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset annetaan 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

30 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat siirtää A- ja B-kiintiöitä yritysten välillä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin ja ottaen huomioon kunkin kyseisen osapuolen edut, erityisesti juurikkaan tai sokeriruo'on tuottajien edut.

2. Jäsenvaltiot voivat pienentää kunkin alueelleen sijoittautuneen sokerintuotantoyrityksen tai isoglukoosintuotantoyrityksen A- ja B-kiintiöitä kokonaismäärällä, joka on 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna aikana enintään 10 prosenttia tapauksen mukaan 27 artiklan mukaisesti määritetystä A-kiintiöstä tai B-kiintiöstä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kymmenen prosentin rajaa ei sovelleta Italiassa, Espanjassa ja Ranskan merentakaisissa departementeissa silloin, kun kiintiöt on siirretty juurikas- tai ruokoalan ja kyseisen alueen sokerialan rakenneuudistussuunnitelmien perusteella, siinä määrin kuin se on tarpeen, jotta voidaan mahdollistaa näiden suunnitelmien toteuttaminen. Espanjassa sovelletaan asetuksen (ETY) N:o 193/82 ([1]) 9 artiklaa näiden rakenneuudistussuunnitelmien kiintiöiden siirtoihin.

Rakenneuudistussuunnitelmat ja niistä johtuvat A- ja B-kiintiöihin vaikuttavat toimenpiteet on annettava tiedoksi komissiolle viipymättä.

3. Jäsenvaltioiden on myönnettävä peruutetut A- tai B-kiintiöiden määrät sellaisenaan yhdelle tai useammalle muulle yritykselle, jolla on tai ei ole kiintiöitä ja joka on sijoittautunut samalle 27 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulle alueelle kuin yritykset, joilta nämä määrät on peruutettu.

Kuitenkin Ranska voi pienentää merentakaisiin departementteihin sijoittautuneiden yritysten 27 artiklan mukaisesti määritettyjä A-kiintiöitä määrällä, joka ei ole kokonaisuudessaan suurempi kuin 30 000 tonnia valkoista sokeria, ja myöntää tällä tavoin poistetut määrät yhdelle tai useammalle emämaahan sijoittautuneelle yritykselle. Kunkin kyseisen yrityksen A-kiintiö ei voi pienentämisen jälkeen olla pienempi kuin tälle yritykselle sokerin markkinointivuosina 1977/1978—1979/1980 asetuksen (ETY) N:o 3330/74 ([2]) mukaisesti todettu peruskiintiön rajoissa toteutettu keskimääräinen sokerintuotanto.

4. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt kiintiöiden muuttamisesta erityisesti yritysten sulautumisen tai luovutuksen yhteydessä.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan tarvittaessa 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

([1]) EYVL L 21, 29.1.1982, s. 3.
([2]) EYVL L 359, 31.12.1974, s. 1. Asetus on korvattu asetuksella (ETY) N:o 1785/81.

31 artikla

1. C-sokeria, jota ei siirretä 32 artiklan mukaisesti, samoin kuin C-isoglukoosia ja C-inuliinisiirappia ei saa myydä yhteisön sisämarkkinoilla vaan ne on vietävä sellaisinaan ennen kyseisen markkinointivuoden päättymistä seuraavan tammikuun 1 päivää, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

Edellä 8, 9, 18 ja 24 artiklaa ei sovelleta tähän sokeriin eikä 9, 18 ja 24 artiklaa tähän isoglukoosiin eikä tähän inuliinisiirappiin.

2. Siinä määrin kuin on tarpeen yhteisön sokerin hankinnan varmistamiseksi voidaan poikkeuksellisesti päättää soveltaa 24 artiklaa C-sokeriin. Tällöin päätetään samanaikaisesti, että kyseisen C-sokerin koko määrä voidaan lopullisesti myydä sisämarkkinoilla perimättä tämän artiklan 3 kohdassa säädettyä maksua.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä säädetään erityisesti maksun perimisestä sellaiselta 1 kohdassa tarkoitetulta C-sokerilta, C-isoglukoosilta ja C-inuliinisiirapilta, jonka vientiä sellaisenaan vaadituissa määräajassa ei ole todistettu erikseen vahvistettavana määräpäivänä.

32 artikla

1. Kukin yritys voi päättää siirtää A-kiintiötä suuremman sokerintuotannon kokonaan tai osittain seuraavaan markkinointivuoteen kyseisen seuraavan vuoden tuotannon lukuun. Tämä päätös on peruuttamaton.

Kukin yritys voi päättää siirtää seuraavalle markkinointivuodelle, kyseisen vuoden tuotantomäärän lukuun, joko kokonaan tai osan 26 artiklan 5 kohdan mukaisesti A- ja B-sokerin tuotannosta C-sokerin tuotannoksi muuttuneessa tuotannosta. Tämä päätös on myös peruuttamaton. Lisäksi tätä määrää ei koske 4 kohdassa tarkoitettu mahdollinen rajoitus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen tekevien yritysten:

— on ilmoitettava siirrettävän tuotetun sokerin määrä tai määrät kyseiselle jäsenvaltiolle ennen 1 päivää helmikuuta,

— ja on sitouduttava varastoimaan siirrettävä määrä tai siirrettävät määrät 12 perättäisenä kuukautena ja jakson alkamiskohta on määrättävä. Tämän jakson aikana varastointikulut korvataan 8 artiklan mukaisesti myös siirretyn C-sokerin osalta, ja 26 artiklan 5 kohdan mukaisesti A- ja B-sokerista C-sokeriksi muuttuneen sokerin osalta.

Korvataan kuitenkin ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu päivämäärä 1 päivä helmikuuta

a) Espanjaan sijoittautuneiden yritysten osalta 15 päivällä huhtikuuta, kun on kyse juurikassokerin tuotannosta, ja 20 päivällä kesäkuuta, kun on kyse ruokosokorin tuotannosta;

b) Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneiden yritysten osalta 15 päivällä helmikuuta.

Ranskan Guadeloupen ja Martiniquen departementteihin sijoittautuneisiin yrityksiin sovelletaan 1 päivää toukokuuta ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa mainitun päivämäärän 1 päivä helmikuuta sijasta.

Jos kyseisen markkinointivuoden lopullinen tuotanto on pienempi kuin tämän siirtopäätöksen ajankohtana tehty arvio, voidaan siirrettyä määrää muuttaa taannehtivasti ennen seuraavan markkinointivuoden 1 päivää elokuuta.

3. Luonnononnettomuuden, kuten kuivuuden ja tulvan, kohdatessa yhteisön aluetta ja kun 12 artiklan soveltaminen ei riitä varmistamaan mainitun alueen tavanomaista sokerihuoltoa, voidaan päättää 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että 2 kohdan 1 alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu pakollinen varastointi pienennetään sokerimäärään, joka mahdollistaa mainitun alueen tavanomaisen sokerihuollon.

4. Sellaiset yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, joilla voidaan säätää siirrettäviksi hyväksyttyjen sokerimäärien rajat, annetaan 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä säädetään erityisesti maksun perimisestä 2 kohdan 1 alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetusta varastoitavasta määrästä, joka on myyty mainitun varastointijakson aikana.

33 artikla

1. Ennen kunkin markkinointivuoden päättymistä todetaan:

a) A- ja B-sokerin, A- ja B-isoglukoosin sekä A- ja B-inuliinisiirapin ennakoitava määrä, joka on tuotettu meneillään olevan markkinointivuoden lukuun;

b) sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin ennakoitava määrä, joka on myyty yhteisön sisäiseen kulutukseen meneillään olevana markkinointivuonna;

c) vietävä ylijäämä, joka saadaan vähentämällä a alakohdassa tarkoitetusta määrästä b alakohdassa tarkoitettu määrä;

d) ennakoitava keskimääräinen tappio tai ennakoitavat keskimääräiset tulot sokeritonnilta meneillään olevana markkinointivuonna toteutettavien vientisitoumusten osalta.

Tämä keskimääräinen tappio tai nämä keskimääräiset tulot vastaavat tukien kokonaismäärän ja maksujen kokonaismäärän erotuksen suhdetta kyseisten vientisitoumusten kokonaistonnimäärään;

e) ennakoitava kokonaistappio tai ennakoitavat kokonaistulot kertomalla c alakohdassa tarkoitettu ylijäämä d alakohdassa tarkoitetulla keskimääräisellä tappiolla tai keskimääräisillä tuloilla.

2. Ennen markkinointivuoden 2000/2001 päättymistä todetaan kumulatiivisesti markkinointivuosien 1995/96—2000/01 osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 26 artiklan 5 kohdan soveltamista

a) vietävä ylijäämä, joka vahvistetaan toisaalta A- ja B-sokerin, A- ja B-isoglukoosin ja markkinointivuodesta 1994/1995 A- ja B-inuliinisiirapin lopullisen tuotannon ja toisaalta yhteisön sisäiseen kulutukseen myydyn sokerin, isoglukoosin ja markkinointivuodesta 1994/1995 inuliinisiirapin lopullisen määrän perusteella;

b) kyseisten vientisitoumusten kokonaismäärästä johtuva keskimääräinen tappio tai keskimääräiset tulot sokeritonnilta vahvistettuna 1 kohdan d alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua laskusääntöä noudattaen;

c) kokonaistappio tai kokonaistulot kertomalla a alakohdassa tarkoitettu ylijäämä b alakohdassa tarkoitetulla keskimääräisellä tappiolla tai keskimääräisillä tuloilla;

d) perittyjen perustuotantomaksujen ja B-maksujen yhteismäärä.

Edellä 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua ennakoitavaa kokonistappiota tai ennakoitavia kokonaistuloja tarkistetaan c ja d alakohdassa tarkoitettujen toteamisten erotuksen perusteella.

3. Kun 1 kohdassa tarkoitettujen toteamisten tuloksena on vielä 2 kohdan mukaisen tarkistuksen jälkeen ennakoitava kokonaistappio, tämä jaetaan meneillään olevan markkinointivuoden lukuun tuotetun A- ja B-sokerin, A- ja B-isoglukoosin ja A- ja B-inuliinisiirapin ennakoitavalla määrällä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 36 artiklan 1 kohdan soveltamista. Tulokseksi saatu määrä on perittävä valmistajilta perustuotantomaksuina näiden A- ja B-sokerin, A- ja B-isoglukoosin ja A- ja B-inuliinisiirapin tuotannosta.

Tämä maksu ei kuitenkaan saa ylittää:

— kyseisen sokerin osalta enimmäismäärää, joka on kaksi prosenttia valkoisen sokerin interventiohinnasta,

— kyseisen inuliinisiirapin osalta, joka on ilmaistu sokerin/isoglukoosin ekvivalenttina, enimmäismäärää, joka on yhtä suuri kuin valkoiseen sokeriin sovellettava maksu, kun käytetään kerrointa 1,9,

— kyseisen isoglukoosin osalta sokerin valmistajien maksettavaksi jäävää perustuotantomaksun osuutta.

4. Kun perustuotantomaksun enimmäistaso ei anna mahdollisuutta kokonaan kattaa 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kokonaistappiota, jäännös jaetaan kyseisen markkinointivuoden lukuun tuotetun B-sokerin, B-isoglukoosin ja B-inuliinisiirapin ennakoitavalla määrällä. Tulokseksi saatu määrä on perittävä valmistajilta B-maksuina näiden B-sokerin, B-isoglukoosin ja B-inuliinisiirapin tuotannosta.

Jollei 5 kohdasta muuta johdu, tämä maksu ei saa kuitenkaan ylittää:

— B-sokerin osalta enimmäismäärää, joka on 30 prosenttia valkoisen sokerin interventiohinnasta,

— B-inuliinisiirapin osalta, joka on ilmaistu sokerin/isoglukoosin ekvivalenttina, enimmäismäärää, joka on yhtä suuri kuin valkoiseen B-sokeriin sovellettava maksu, kun käytetään kerrointa 1,9,

— B-isoglukoosin osalta sokerin valmistajien maksettavaksi jäävää B-maksun osuutta.

5. Kun I kohdassa tarkoitetut toteamukset osoittavat, että 3 ja 4 kohdassa vahvistettujen perustuotantomaksun ja B-maksun enimmäismäärän vuoksi kokonaistappiota ei todennäköisesti voida kattaa kokonaan näistä maksuista odotettavissa olevilla tuloilla, 4 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa mainittu enimmäisprosenttiosuus korjataan siten, että mainittu kokonaistappio katetaan; prosenttiosuus ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin 37,5 prosenttia.

B-maksun korjattu enimmäisprosenttiosuus vahvistetaan kuluvaksi markkinointivuodeksi ennen saman vuoden 15 päivää syyskuuta. Edellä 5 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa mainittu prosenttiosuus muutetaan samaan aikaan tämän perusteella.

6. Neuvosto voi päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta, että 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tuotantotukien mahdollisesta myöntämisestä johtuvat tappiot otetaan huomioon joko kokonaan tai osittain määritettäessä tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua kokonaistappiota.

7. Jäsenvaltioiden on perittävä tässä artiklassa tarkoitetut maksut.

8. Jäljempänä 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksytään yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti:

— perittävien maksujen määrä,

— korjattu B-maksun enimmäisprosenttiosuus,

— B-juurikkaan muutettu vähimmäishinta, joka vastaa korjattua B-maksun enimmäisprosenttiosuutta.

34 artikla

1. Kun 33 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti todettua markkinointivuoden kokonaistappiota ei voida kattaa kokonaan tämän saman markkinointivuoden tuotantomaksutuloilla 33 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan soveltamisen jälkeen, valmistajilta peritään lisämaksu mainituilla tuloilla kattamattomaksi jääneen kyseisen kokonaistappion osan kattamiseksi kokonaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan soveltamista.

2. Lisämaksu vahvistetaan jokaiselle sokerintuotantoyritykselle, isoglukoosintuotantoyritykselle ja inuliinisiirapintuotantoyritykselle kertomalla kyseisenä markkinointivuonna yrityksen maksettavaksi kertyneiden tuotantomaksujen kokonaismäärää erikseen määritettävällä kertoimella. Kyseinen kerroin edustaa yhteisölle kyseisenä markkinointivuonna 33 artiklan 1 ja 2 kohtaa soveltaen todetun kokonaistappion sekä sokerin valmistajilta, isoglukoosin valmistajilta ja inuliinisiirapin valmistajilta samana markkinointivuonna perustuotantomaksuina ja B-maksuina saatujen tulojen välistä suhdetta vähennettynä luvulla 1.

3. Kyseisten valmistajien on maksettava lisämaksu ennen sitä markkinointivuotta seuraavan vuoden 15 päivää joulukuuta, jota maksu koskee.

Tapauksen mukaan sokerinvalmistajat voivat vaatia yhteisössä tuotetun juurikkaan ja ruo'on myyjiltä kyseisen perityn lisämaksun korvaamista osittain Tämä korvaus voi olla enintään määrä, joka saadaan, kun juurikkaan tai ruo'on myyjien 33 artiklassa säädetty, kyseistä markkinointivuotta koskevasta perustuotantomaksusta ja B-maksusta maksama osuus kerrotaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla kertoimella.

Toisessa alakohdassa tarkoitettu korvaus on maksettava kyseisenä markkinointivuonna toimitetuista juurikkaista. Kyseiset osapuolet voivat kuitenkin sopia, että tämä korvaus maksetaan seuraavana markkinointivuonna toimitetuista juurikkaista.

4. Edellä 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa toteamuksissa on otettava huomioon tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lisämaksun tuotto.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kerroin hyväksytään 48 artiklassa säädettyä menettelyn noudattaen.

35 artikla

1. Inuliinisiirapin valmistajat voivat vaatia kyseisen inuliinisiirapin valmistukseen käytetyn maatalouden perustuotteen myyjiä vastaamaan osasta valmistajilta perittyä perustuotantomaksua, B-maksua ja lisämaksua. Tämä osuus ei saa olla suurempi kuin sokerijuurikkaan viljelijöiden vastuulla kyseisenä markkinointivuonna oleva osuus; osuus on vahvistettava alakohtaisin sopimuksin tai sopimuksin tätä tarkoitusta varten kyseiseksi markkinointivuodeksi toimitetun maatalouden perustuotteen ostohintojen perusteella.

2. Edellä 1 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarpeen mukaan 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

36 artikla

1. Jos sen jälkeen kun 33 ja 34 artiklaa on sovellettu markkinointivuoteen 1994/95, todetaan että kyseisen markkinointivuoden tosiasiallinen kokonaistappio:

a) ei ole täysin katettavissa tuotantomaksuista saatavien tulojen tai tarvittaessa lisämaksun avulla, syntynyt taloudellinen tappio lisätään 33 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun sen markkinointivuoden, jonka aikana toteaminen tapahtuu, ennakoitavaan kokonaistappioon;

b) on tuotantomaksuista ja tarvittaessa käytettävästä lisämaksusta muodostuvaa summaa pienempi, eroa vastaava summa vähennetään ennakoitavasta kokonaistappiosta tai tarvittaessa se lisätään 33 artiklan ja 34 artiklan mukaiseen sen markkinointivuoden, jonka aikana toteaminen tapahtuu, ennakoitavaan kokonaistuloon.

2. Jos perustuotantomaksu on pienempi kuin 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu enimmäismäärä tai jos B-maksu on pienempi kuin mainitun artiklan 4 kohdassa tarkoitettu enimmäismäärä, tarvittaessa muutettuna 5 kohtaa noudattaen, sokerinvalmistajien on maksettava sokerijuurikkaan myyjille 60 prosenttia kyseisen maksun enimmäismäärän ja perittävän maksun välisestä erotuksesta.

Juurikastonnilta maksettava määrä vahvistetaan vakiolaadulle.

Edellä 6 artiklassa tarkoitettuja hinnankorotuksia ja alennuksia sovelletaan tähän määrään.

3. Yhteisön sokerinvalmistajat voivat vaatia yhteisössä tuotetun ruo'on myyjiltä 60 prosentin suuruista maksun korvausta siitä sokerimäärästä, josta kyseinen maksu peritään.

4. Jäsenvaltioiden on sokerinvalmistajien toimittamien tietojen perusteella huolehdittava siitä, että juurikkaista suoritettu maksu vastaa asiaa koskevia yhteisön säännöksiä.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

37 artikla

1. Sokerin valmistukseen tarkoitetun juurikkaan toimitussopimuksissa juurikkaat on eriteltävä sen mukaan, ovatko näistä juurikkaista valmistettavat sokerimäärät:

a) A-sokeria;

b) B-sokeria;

c) muuta kuin A- tai B-sokeria.

Sokerinvalmistajien on ilmoitettava kustakin yriryksestä seuraavat tiedot sille jäsenvaltiolle, jossa kyseinen yritys tuottaa sokeria:

— edellä a alakohdassa tarkoitettujen juurikkaiden määrät, joista on tehty sopimukset ennen kylvöä, sekä sokeripitoisuus, johon sopimus perustuu,

— vastaava arvioitu saanto.

Jäsenvaltiot voivat vaatia lisätietoja.

2. Poiketen 6 artiklan 2 kohdan b alakohdasta ja 39 artiklasta kunkin sokerinvalmistajan, joka ei ole ennen kylvöä tehnyt toimitussopimuksia A-juurikkaan vähimmäishinnalla A-kiintiötä vastaavasta juurikasmäärästä, on maksettava kustakin kyseisessä yrityksessä sokeriksi jalostettavasta juurikasmäärästä vähintään mainittu vähimmäishinta.

3. Edellä 1 ja 2 kohdan säännöksistä voidaan poiketa asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella toimialakohtaisessa sopimuksessa.

4. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja tarvittaessa perusteet, joita tuottajien on noudatettava jakaessaan juurikkaan myyjien kesken juurikasmääriä, joista sopimukset on tehtävä 1 kohdan mukaisesti ennen kylvöä, annetaan 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

38 artikla

1. Voidaan päättää, että tiettyjen tuotteiden valmistukseen käytettyä sokeria tai isoglukoosia ei pidetä tuotantona tässä luvussa tarkoitetussa merkityksessä.

2. Neuvosto määrittää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt 1 kohdan soveltamisesta ja ne tuotteet, joihin mainittua kohtaa sovelletaan.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

39 artikla

1. Sokerinvalmistajat voivat ostaa C-sokerin tai 38 artiklassa tarkoitetun sokerin tuotantoon tarkoitettuja juurikkaita kyseiseltä yritykseltä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vähimmäishintoja alhaisemmalla hinnalla.

2. Sokerimäärää vastaavan ostetun juurikasmäärän osalta,

— joka myydään sisämarkkinoilla 31 artiklan 3 kohdan mukaisesti,

— tai joka siirretään seuraavaan markkinointivuoteen 32 artiklan mukaisesti,

kyseisten sokerinvalmistajien on tarvittaessa tarkistettava ostohinta siten, että se vastaa vähintään A-juurikkaan vähimmäishintaa.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan tarvittaessa 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

V LUKU

ETUUSKOHTELUN ALAISTEN TUONTIEN JÄRJESTELMÄ

40 artikla

Jäljempänä 41, 42 ja 43 artiklaa sovelletaan CN-koodiin 1701 kuuluvaan ja liitteessä II tarkoitetuista valtioista peräisin olevaan ruokosokeriin, jäljempänä 'etuuskohtelun alainen sokeri', jota tuodaan yhteisöön

a) neljänteen AKT—EY-yleissopimukseen liitetyn AKT-sokeria koskevan pöytäkirjan N:o 8, tai

b) Euroopan talousyhteisön ja Intian tasavallan valisen ruokosokeria koskevan sopimuksen nojalla.

41 artikla

Kun interventioelimet tai muut yhteisön nimeämät valtuutetut tahot ostavat takuuhinnoilla 40 artiklassa tarkoitettujen määräysten mukaan tuotua etuuskohtelun alaista sokeria, jonka laatu eroaa vakiolaadusta, takuuhintoja on mukautettava soveltamalla korotuksia tai alennuksia.

42 artikla

1. Tuotaessa etuuskohtelun alaista sokeria 40 artiklassa tarkoitettujen määräysten mukaan minkäänlaista tuontitullia ei sovelleta.

2. Edellä 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista kielloista ei voida poiketa etuuskohtelun alaisen sokerin osalta.

43 artikla

1. Markkinointivuosien 1995/96—2000/01 osalta etuuskohtelun alainen raa'an ruokosokerin, jota tuodaan yhteisöön puhdistusta varten 40 artiklassa tarkoitettujen määräysten mukaan, puhdistusteollisuudelle myönnetään interventiotoimenpiteenä mukautustukea.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tukea voidaan myöntää ainoastaan 40 artiklassa tarkoitetuissa määräyksissä sovittujen määrien rajoissa, jotka on puhdistettu valkoiseksi sokeriksi 9 artiklan 4 kohdassa määritellyissä puhdistamoissa. Kyseisen valkoisen sokerin tuotannon osalta tuen määräksi vahvistetaan 0,10 euroa 100:aa valkoisena sokerina ilmaistua sokerikilogrammaa kohden.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuna kautena myönnetään 0,10 euron peruslisätuki 100:aa valkoisena sokerina ilmaistua sokerikilogrammaa kohden 9 artiklan 4 kohdassa määritellyissä puhdistamoissa tapahtuvaan Ranskan merentakaisissa departementeissa tuotetun raa'an ruokosokerin jalostamiseen kyseisen sokerin ja etuuskohtelun alaisen sokerin hintaedellytysten tasapainon palauttamiseksi.

4. Mukautustukea samoin kuin lisätukea mukautetaan määritetyn markkinointivuoden osalta ottaen huomioon kyseiselle markkinointivuodelle vahvistetut varastointimaksut ja edelliset mukautukset.

5. Mikäli sovelletaan 9 artiklan 4 kohdan toista alakohtaa, tämän artiklan 1—4 kohdassa tarkoitettua tukijärjestelmää voidaan erikseen määritellyin ehdoin laajentaa koskemaan myös yhteisön alueelta korjatusta sokerijuurikkaasta saatua raakasokeria, joka on jalostettu kyseisessä 9 artiklassa tarkoitetuissa jalostamoissa.

6. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti 4 kohdassa tarkoitetut mukautukset vahvistetaan 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

44 artikla

1. Edellä 43 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna kautena ja yhteisön puhdistamoiden, sellaisina kuin ne 9 artiklan 4 kohdassa määritellään, tarkoituksenmukaisten hankintojen varmistamiseksi peritään alennettu tulli, jäljempänä 'erityistulli', 40 artiklassa tarkoitetuista valtioista peräisin olevan raa'an ruokosokerin tuonnista tai muista valtioista peräisin olevan raa'an ruokosokerin tuonnista niiden kanssa tehtyjen sopimusten nojalla, jäljempänä 'etuuskohtelun alainen erityissokeri', näissä sopimuksissa määritellyin ehdoin erityisesti puhdistamoja koskevan vähimmäisostohinnan osalta.

2. Edellä 1 kohdan soveltamiseksi ja rajoittamatta 5 kohdan soveltamista arvioitu enimmäismääräinen hankintatarve markkinointivuotta kohden valkoisena sokerina ilmaistuna puhdistusteollisuudelle, joka on sijoittautunut:

a) Suomeen, on 60 000 tonnia;

b) Ranskan emämaahan, on 297 000 tonnia;

c) manner-Portugaliin, on 292 000 tonnia;

d) Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, on 1 130 000 tonnia.

3. Kuhunkin markkinointivuoteen tai osaan siitä liittyvän raakasokerin toimitusta koskevan yhteisön ennusteen perusteella määritetään alkuperittäin tai alkuperästä riippumatta ne yhteisössä korjatut raa'an ruokosokerin ja raa'an juurikassokerin määrät, jotka ovat puhdistusteollisuuden käytettävissä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan soveltamista. Ennustetta voidaan tarkistaa markkinointivuoden aikana.

Määrittämistä varten suoraan kulutukseen tarkoitetun Ranskan merentakaisten departementtien sokerin ja etuuskohtelun alaisen sokerin kussakin ennusteessa huomioon otettavien määrien on oltava yhtä suuria kuin markkinointivuoden 1994/95 osalta todetut määrät sen jälkeen, kun niistä oli vähennetty kyseisen markkinointivuoden osalta kyseisten departementtien ennustettavissa oleva paikallinen kulutus. Jos ennusteesta ilmenee, että käytettävissä olevat määrät eivät vastaa 2 kohdassa vahvistettua enimmäistarvetta, säädetään tarvittavista toimenpiteistä, joilla puuttuvat määrät voidaan tuoda etuuskohtelun alaisena erityissokerina kyseisiin jäsenvaltioihin 1 kohdassa tarkoitetuissa sopimuksissa määrätyn erityistullin sisältävän tuontijärjestelmän mukaisesti.

4. Jos jonkin jäsenvaltion osalta 2 kohdassa vahvistetut tai 5 kohdan mukaisesti tarkistetut oletetut enimmäistarpeet ylittyvät, lukuun ottamatta ylivoimaista estettä, jäsenvaltion on maksettava enimmäismäärän ylittävältä määrältä kyseisenä markkinointivuonna voimassa olevaa täysimääräistä tuontimaksua vastaava summa, lisättynä 43 artiklassa määrätyillä tuilla sekä mahdollisesti myös korkeimmalla mahdollisella kyseisenä markkinointivuonna käytetyllä lisätuontimaksulla.

Kun on kyse 5 kohdassa tarkoitetusta tarkistuksesta, etuuskohtelun alaisen sokerin arvioidut tarkistetut enimmäismäärät ylittävät määrät voidaan kuitenkin myydä 2 kohdassa säädettyjen määrien rajoissa yhteisön interventioelimille 41 artiklassa määritellyin ehdoin, jos niitä ei voi myydä yhteisön alueella.

5. Sovellettaessa 26 artiklan 5 kohtaa, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua arvioitujen enimmäistarpeiden yhteismäärää alennetaan kyseisen markkinointivuoden osalta arvioitujen enimmäistarpeiden kattamiseksi tarvittavan etuuskohteluun kuuluvan erityissokerin yhteismäärää vastaavalla määrällä; määrä täsmennetään tämän artiklan 3 kohdasta tarkoitettujen ehtojen mukaisesti, ja sen kohdalla käytetään samaa alennusprosenttia, jota sovelletaan kyseisen 5 kohdan mukaisesti yhteisön alueelta peräisin olevan A-sokerin perusmäärien summaan.

Enimmäistarpeiden määrän alentaminen jaetaan asianomaisten jäsenvaltioiden kesken samassa suhteessa kuin mitä aiemmin on käytetty jaettaessa 2 kohdan mukaisesti enimmäistarpeiden kokonaissummasta kullekin jäsenvaltiolle sille kyseisessä kohdassa määrätty osuus.

6. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten täytäntöönpanosta ja hallinnoinnista vahvistetaan 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

VI LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

45 artikla

Sokerimarkkinoiden häiriintymisen välttämiseksi hintatason muuttumisen vuoksi markkinointivuodesta toiseen siirryttäessä tai samana markkinointivuonna tarvittavat säännökset voidaan antaa 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

46 artikla

Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamisen kannalta tarpeelliset tiedot.

Yksityiskohtaiset säännöt tällaisten tietojen toimittamisesta ja levittämisestä annetaan 48 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

47 artikla

Perustetaan sokerin hallintokomitea, jäljempänä 'komitea', joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

48 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa näistä toimenpiteistä määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa tutkittavaksi alistettavien kysymysten kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi.

Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle; siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

49 artikla

Komitea voi käsitellä myös muita kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

50 artikla

Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita, jotka on valmistettu tai saatu muista kuin perustamissopimuksen 23 artiklan 2 kohdassa ja 24 artiklassa tarkoitetuista tuotteista, ei hyväksytä vapaaseen liikkeeseen laskettaviksi yhteisössä.

51 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

52 artikla

Tätä asetusta sovelletaan siten, että otetaan huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla perustamissopimuksen 33 ja 131 artiklassa määrätyt tavoitteet.

53 artikla

1. Italia on oikeutettu myöntämään 2 ja 3 kohdassa luetelluin ehdoin mukautustukea 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sokerijuurikkaan viljelijöille ja 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa sokerijuurikkaan viljelijöille sekä tarpeen vaatiessa alueen sokerintuottajille.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tukea voidaan myöntää ainoastaan kunkin sokerintuottajayrityksen A- ja B-sokerikiintiöiden rajoissa tuotettujen vastaavien sokerimäärien osalta.

a) Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun, Italian pohjoiselta alueelta peräisin olevan tuotannon osalta tuen yksikkökorvaus ei voi ylittää:

   — markkinointivuoden 1995/96 osalta: 8,15 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti,

   — markkinointivuoden 1996/97 osalta: 5,43 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti,

   — markkinointivuoden 1997/98 osalta: 3,80 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti,

   — markkinointivuoden 1998/99 osalta: 2,17 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti,

   — markkinointivuoden 1999/2000 osalta: 1,09 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti.

b) Italian keskialueelta peräisin olevan, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun sokerintuotannon osalta tuen yksikkömäärä ei voi ylittää:

   — markkinointivuoden 1995/96 osalta: 8,15 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti,

   — markkinointivuoden 1996/97 osalta: 5,43 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti,

   — markkinointivuoden 1997/98 osalta: 4,35 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti,

   — markkinointivuoden 1998/99 osalta: 3,26 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti,

   — markkinointivuoden 1999/2000 osalta: 2,17 euroa valkoisen sokerin 100 kilogammaa kohti.

c) Italian eteläalueelta peräisin olevan, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun sokerintuotannon osalta tuen yksikkömäärä ei voi ylittää:

   — markkinointivuoden 1995/96 osalta: 8,15 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti,

   — markkinointivuoden 1996/97 osalta: 7,61 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti;

   — markkinointivuoden 1997/98 osalta: 7,06 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti,

   — markkinointivuoden 1998/99 osalta: 6,52 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti,

   — markkinointivuoden 1999/2000 osalta: 5,98 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti,

   — markkinointivuoden 2000/01 osalta: 5,43 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti.

3. Italia voi kuitenkin, mutta ainoastaan eteläalueen ja kulloisenkin markkinointivuoden osalta, mukauttaa 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua tukea siltä osin kuin se on välttämätöntä tämän alueen meneillään oleviin sokerialan rakenneuudistussuunnitelmiin liittyvinä poikkeuksellisina tarpeina. Sovellettaessa perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa komissio arvioi erityisesti näiden tukien ja rakenneuudistussuunnitelmien yhdenmukaisuutta.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetaan:

a) 'pohjoisella alueella' muita kuin b ja c alakohdassa mainittuja tuotantoalueita,

b) 'keskialueella' aluetta, joka käsittää Toscanan, Umbrian, Latiumin ja Marchesin,

c) 'eteläalueella' aluetta, joka käsittää Abruzzit, Molisen, Puglian, Sardinian, Campanian, Basilicatan, Calabrian ja Sisilian.

5. Italia esittää neuvostolle 1, 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi suoritetut toimenpiteet kunkin markkinointivuoden osalta, erityisesti tukien jakautuminen eri alueiden kesken sekä niiden jakautuminen eteläalueen sokerijuurikkaan viljelijöiden ja sokerin tuottajien kesken.

6. Espanja oikeutetaan myöntämään jäljempänä mainituin ehdoin ja markkinointivuosina 1993/94—1996/97 mukauttamistukea sokerintuottajayrityksille.

Tukea myönnetään ainoastaan A- ja B-sokerille ja ainoastaan Espanjan sokeriteollisuuden järkeistämiseen pyrkivien rakenneuudistussuunnitelmien yhteydessä. Nämä suunnitelmat toimitetaan komissiolle tiedoksi. Tuen määrä on rajattu 45,65 miljoonaan euroon ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuksi jaksoksi.

Yhteisö maksaa 50 prosenttia kunakin markkinointivuonna myönnetystä tuen määrästä interventiotoimenpiteinä.

7. Espanja oikeutetaan myöntämään 8 kohdassa luetelluin ehdoin mukauttamistukea 8 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa sokerijuurikkaan viljelijöille ja 8 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa sen alueella oleville sokeriruo'on viljelijöille.

8. Edellä 7 kohdassa tarkoitettua tukea voidaan myöntää ainoastaan kunkin sokerintuottajayrityksen A- ja B-sokerikiintiöiden rajoissa tuotettujen vastaavien sokerimäärien osalta.

a) Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun sokerijuurikastuotannon osalta tuen yksikkökorvaus ei voi ylittää:

   — markkinointivuoden 1995/96 osalta: 8,67 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti,

   — markkinointivuoden 1996/97 osalta: 5,43 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti,

   — markkinointivuoden 1997/98 osalta: 4,35 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti,

   — markkinointivuoden 1998/99 osalta: 3,26 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti,

   — markkinointivuoden 1999/2000 osalta: 2,17 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti.

b) Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ruokosokerintuotannon osalta tuen yksikkömäärä ei voi ylittää markkinointivuosien 1995/96—2000/01 osalta 7,25 euroa valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti.

9. Espanja esittää neuvostolle 7 ja 8 kohdan soveltamiseksi toteutetut toimenpiteet kunkin markkinointivuoden osalta ja erityisesti tukien jakatumisen sokerijuurikkaan viljelijöiden ja ruokosokerin viljelijöiden kesken.

10. Markkinointivuosina 1995/96—2000/01 Yhdistynyt kuningaskunta on oikeutettu myöntämään tarpeelliseksi arvioimassaan määrin mukauttamistukea erityiskohtelun alaisen raa'an ruokosokerin puhdistukselle.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tukea voidaan myöntää ainoastaan 40 artiklassa tarkoitetuissa määräyksissä sovittujen määrien rajoissa, jotka on puhdistettu valkoiseksi sokeriksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Tämän valkoisen sokerin tuotannon tuen enimmäismäärä on vahvistettu 0,54 euroon valkoisen sokerin 100 kilogrammaa kohti.

54 artikla

Jos on tarpeen mahdollistaa erityistoimenpiteillä yhteisön liittymisestä kansainväliseen sokerisopimukseen aiheutuvien velvoitteiden täytäntöönpano tämän asetuksen mukaisesti, neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta nämä toimenpiteet, jotka voivat poiketa tämän asetuksen säännöksistä.

55 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 1785/81.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen ja ne luetaan liitteessä III olevan A osan vastaavuustaulukon avulla.

56 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä syyskuuta 1999.

Neuvoston puolesta

T. HALONEN

Puheenjohtaja

LIITE I

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0403	Kirnupiimä, juoksutettu maito ja kermaviili, maustettu tai lisättyjä hedelmiä tai kaakaota sisältävä, jugurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä
0403 10 51— 0403 10 99	
0403 90 71— 0403 90 99	
0710	Tuoreina tai keitettyinä (höyryssä tai vedessä) jäädytetyt kasvikset
0710 40 00	– sokerimaissi
0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, sellaisenaan välittömään kulutukseen soveltumattomina:
0711 90	– muut kasvikset; kasvissekoitukset:
	– – kasvikset:
0711 90 30	– – – sokerimaissi
ex 1302	Kasvismehut ja -uutteet; pektiiniaineet, pektinaatit ja pektaatit; agar-agar ja muut kasviaineista saadut kasvilimat ja paksunnosaineet, myös modifioidut:
	– kasvisaineista saadut kasvilimat ja paksunnosaineet, myös modifioidut:
1302 31 00	– – agar-agar
1302 32	– – johanneksenleipäpuun paloista tai palkojen siemenistä tai guar-siemenistä saadut kasvilimat ja paksunnosaineet, myös modifioidut:
1302 32 10	– – – johanneksenleipäpuun paloista tai palkojen siemenistä saadut
1302 32 90	– – – guar-siemenistä saadut
1302 39 00	– – muut
1702 50 00	– kemiallisesti puhdas fruktoosi:
1702 90 10	– – kemiallisesti puhdas maltoosi
ex 1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa), lukuun ottamatta alanimikkeen 1704 90 10 lakritsiuutetta
1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet
ex 1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401—0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:
1901 10 00	– pikkulasten ruoaksi tarkoitetut valmisteet vähittäismyyntipakkauksissa
1901 20 00	– seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomotuotteiden valmistukseen tarkoitetut
1901 90	– muut:
	– – muut:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1901 90 91	– – – jotka eivät sisällä maitorasvoja, sakkaroosia, isoglukoosia, glukoosia tai tärkkelystä tai jotka sisältävät vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia (mukaan lukien inverttisokeri) tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukoosia tai tärkkelystä, eivät kuitenkaan nimikkeiden 0401—0404 tuotteista jauheeksi valmistettuja elintarvikkeita
1901 90 99	– – – muut
1902	Pastavalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja canneloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu:
1902 20	– täytetyt pastavalmisteet (myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut):
	– – muut:
1902 20 91	– – – kypsennetyt
1902 20 99	– – – muut
1902 30	– muut pastavalmisteet
1902 40	– Couscous:
1902 40 90	– – muu
1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. *maissihiutaleet*); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvinä tai jyväsinä tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvinä tai jyväsinä (lukuun ottamatta jauhoja), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat
1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomotuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:
1905 10 00	– *näkkileipä*
1905 20	– maustekakut
1905 30	– makeat keksit ja pikkuleivät (sweet biscuits); vohvelit ja vohvelikeksit
1905 40	– korput, paahdettu leipä ja niiden kaltaiset paahdetut tuotteet:
1905 90	– muut:
	– – muut:
1905 90 40	– – – vohvelit ja vohvelikeksit, joissa on vettä enemmän kuin 10 painoprosenttia
1905 90 45	– – – keksit ja pikkuleivät (biscuits)
1905 90 55	– – – puristetut tai paisutetut tuotteet, maustetut ja suolatut
	– – – muut:
1905 90 60	– – – – lisättyä makeutusainetta sisältävät
1905 90 90	– – – – muut
2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt vihannekset, hedelmät ja muut syötävät kasvinosat:
2001 90	– muut:
2001 90 30	– – sokerimaissi *(Zea mays var. saccharata)*
2001 90 40	– – jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä
2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
2004 10	– perunat:
	– – muut:
2004 10 91	– – – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
2004 90	– muut kasvikset sekä kasvissekoitukset:
2004 90 10	– – sokerimaissi *(Zea mays var. saccharata)*
2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut vihannekset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2005 20	– perunat:
2005 20 10	– – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
2005 80 00	– sokerimaissi *(Zea mays var. saccharata)*
2008	Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, ja muut syötävät kasvinosat, myös sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat:
	– pähkinät, maapähkinät ja muut siemenet, myös näiden sekoitukset:
2008 11	– – maapähkinät:
2008 11 10	– – – maapähkinävoi
2101	Kahvi-, tee- ja mateuutteet, -esanssit ja tiivisteet sekä näihin tuotteisiin tai kahviin, teehen tai mateen perustuvat valmisteet; paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteet, esanssit ja tiivisteet
2102	Hiiva (elävä eli aktiivinen tai kuollut eli inaktiivinen); muut kuolleet yksisoluiset mikro-organismit (ei kuitenkaan nimikkeen 3002 rokotteet); valmistetut leivinjauheet:
2102 10	– elävä eli aktiivinen hiiva
	– – leivontahiiva:
2102 10 31	– – – kuivattu
2102 10 39	– – – muut:
2102 20	– kuollut eli inaktiivinen hiiva; muut kuolleet yksisoluiset mikro-organismit:
	– – kuollut eli inaktiivinen hiiva:
2102 20 11	– – – tabletteina, kuutioina tai niiden kaltaisessa muodossa tai nettopainoltaan enintään 1 kg:n tuotetta lähinnä olevissa pakkauksissa
2102 20 19	– – – muut
ex 2103	Valmiit kastikkeet ja kastikevalmisteet; maustesekoitukset; sinappijauho ja sinappi:
2103 10 00	– soijakastike
2103 20 00	– tomaattiketsuppi ja muut tomaattikastikkeet
2103 90	– muut
2105 00	Jäätelö, mehujää ja niiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet, myös kaakaota sisältävät
ex 2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet, lukuun ottamatta alanimikkeeseen 2106 90 20 kuuluvia alkoholipitoisia valmisteita (seoksia) ja alanimikkeisiin 2106 90 30—2106 90 59 kuuluvia lisättyä maku- tai väriainetta sisältäviä sokerisiirappeja
2202	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu, ja muut alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan nimikkeen 2009 hedelmä- ja kasvismehut
2205	Vermutit ja muut tuoreista viinirypäleistä valmistetut viinit, jotka on maustettu kasveilla tai aromaattisilla aineilla

CN-koodi	Tavaran kuvaus
2208	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, likööorit ja muut alkoholipitoiset juomat:
2208 20	– väkevät alkoholijuomat, rypäleviineistä tai viininvalmistukseen puristejäännöksestä tislaamalla valmistetut
2208 50 91 ja 2208 50 99	– – genever
2208 70	– likööorit
2208 90 41— 2208 90 78	– – muut väkevät alkoholijuomat ja muut alkoholipitoiset juomat
ex 2520	Kipsikivi; anhydriitti; kipsi (kipsikiveä tai kalsiumsulfaattia), myös värjätty, tai vähäisiä kiihdytin- tai hidastinmääriä sisältävä:
2520 20	– kipsi
ex 2839	Silikaatit; kaupalliset alkalimetallisilikaatit:
2839 90 00	– muut
ryhmä 29	Orgaaniset kemialliset yhdisteet
ryhmä 30	Farmaseuttiset tuotteet
3203 00 90	– Kasvi- tai eläinperäiset väriaineet ja kasvi- tai eläinalkuperäisiin väriaineisiin perustuvat valmisteet
ex 3204	Synteettiset orgaaniset väriaineet ja tämän ryhmän 3 huomautuksessa tarkoitetut synteettisiin orgaanisiin väriaineisiin perustuvat valmisteet
3302	Hyvänhajuisten aineiden seokset sekä yhdisteen tai useampaan tällaiseen aineeseen perustuvat seokset (myös alkoholiliuokset), jollaisia käytetään raaka-aineena teollisuudessa; muut hyvänhajuisiin aineisiin perustuvat valmisteet, jollaisia käytetään juomien valmistukseen:
3302 10	– jollaisia käytetään elintarvike- tai juomateollisuudessa:
3302 10 21	– – – – – joissa ei ole lainkaan maitorasvaa, sakkaroosia, isoglukoosia, glukoosia tai tärkkelystä, taikka joissa on vähemmän kuin 1,5 prosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 prosenttia sakkaroosia tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 prosenttia glukoosia tai tärkkelystä
3302 10 29	– – – – – muut
3307	Parranajovalmisteet, myös ns. pre-shave- ja after-shave-valmisteet, henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitetut deodorantit, kylpyvalmisteet, karvanpoistoaineet ja muut muualle kuulumattomat hajuste-, kosmeettiset ja toalettivalmisteet; huoneilman raikasteet, myös hajustamattomat, desinfiointiaineita sisältävät tai sisältämättömät
	– huoneilman hajustamiseen tai raikastamiseen tarkoitetut valmisteet, myös uskonnollisten rituaalien yhteydessä käytettävät hyvänhajuiset valmisteet:
3307 49 00	– – muut
3307 90 00	– muut
ex 3401	Saippua ja suopa; saippuana käytettävät orgaaniset pinta-aktiiviset tuotteet ja valmisteet tankoina, paloina tai valettuina kappaleina, myös jos niissä on saippuaa, saippualla tai puhdistusaineella kyllästetty, päällystetty tai peitetty paperi, vanu, huopa tai kuitukangas:
3401 19 00	– – muut
3402	Orgaaniset pinta-aktiiviset aineet (muut kuin saippua ja suopa); pinta-aktiiviset valmisteet, varsinaiset pyykin pesuaineet (sekä muut pyykin pesussa käytettävät valmisteet) ja puhdistusvalmisteet, myös jos niissä on saippuaa tai suopaa, muut kuin nimikkeen 3401 valmisteet

CN-koodi	Tavaran kuvaus
3403	Voiteluvalmisteet (myös leikkuuöljyvalmisteet, pulttien ja muttereiden irrottamista helpottavat valmisteet, ruosteen- ja korroosionestoaineet sekä muotinirrotusvalmisteet, voiteluaineisiin perustuvat) ja valmisteet, jollaisia käytetään tekstiiliaineiden, nahan, turkisnahan tai muiden aineiden öljy- tai rasvakäsittelyyn, ei kuitenkaan valmisteet, joissa on perusaineosana maaöljyä tai bitumisista kivennäisistä saatuja öljyjä vähintään 70 painoprosenttia:
	– joissa on maaöljyjä tai bitumisista kivennäisistä saatuja öljyjä:
3403 19	– – muut:
3403 19 10	– – – joissa on vähintään 70 painoprosenttia maaöljyjä tai bitumisista kivennäisistä saatuja öljyjä, mutta ei kuitenkaan perusaineosana
3405	Kiillotusaineet ja voiteet jalkineita, huonekaluja, lattioita, vaunukoreja, lasia tai metallia varten, hankauspastat ja -jauheet sekä niiden kaltaiset valmisteet (myös paperi, vanu, huopa, kuitukangas, huokoinen muovi ja huokoinen kumi, jotka on kyllästetty, päällystetty tai peitetty tällaisella valmisteella), ei kuitenkaan nimikkeen 3404 vahat
3407 00 00	Muovailumassat, myös lasten ajanvietteeksi tarkoitetut; valmisteet, jollaiset tunnetaan 'hammasvahana' tai 'hammasmallimassana', sarjoina, vähittäismyyntipakkauksissa, levyinä, hevosenkengän muotoisina kappaleina, tankoina tai niiden kaltaisessa muodossa; muut hammaslääkintäkäyttöön tarkoitetut valmisteet, jotka perustuvat kipsiin (kalsinoituun kipsikiveen tai kalsiumsulfaattiin)
ex ryhmä 35	Valkuaisaineet; modifioidut tärkkelykset; liimat ja liisterit; entsyymit, lukuun ottamatta nimikkeisiin 3501 ja 3505 kuuluvia
ex ryhmä 38	Erinäiset kemialliset tuotteet, lukuun ottamatta nimikkeeseen 3809 kuuluvia
ex ryhmä 39	Muovit ja muovitavarat
3901—3914	– alkumuodot
ex 6809	Kipsistä tai kipsiin perustuvista aineista valmistetut tavarat (laatat, levyt ja niiden kaltaiset tavarat)

LIITE II

Edellä 40 artiklassa tarkoitetut valtiot, maat ja alueet

Barbados	Mauritius
Belize	Norsunluurannikko
Fidži	Saint Kitts ja Nevis-Anguilla
Guyana	Sambia
Intia	Surinam
Jamaika	Swazimaa
Kenia	Tansania
Kongon kansantasavalta	Trinidad ja Tobago
Madagaskar	Uganda
Malawi	Zimbabwe

LIITE III

A Osa

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 1785/81	Tämä asetus
—	I Luku
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohdan a alakohta	1 artiklan 2 kohdan a alakohta
1 artiklan 2 kohdan b alakohta	1 artiklan 2 kohdan b alakohta
1 artiklan 2 kohdan c alakohta	1 artiklan 2 kohdan c alakohta
1 artiklan 2 kohdan d alakohta	1 artiklan 2 kohdan d alakohta
24 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan a alakohta	1 artiklan 2 kohdan e alakohta
24 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan b alakohta	1 artiklan 2 kohdan f alakohta
24 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan c alakohta	1 artiklan 2 kohdan g alakohta
5 artiklan 4 kohta	1 artiklan 2 kohdan h ja i alakohta
24 b artiklan 5 kohdan a alakohta	1 artiklan 2 kohdan j alakohta
24 b artiklan 5 kohdan b alakohta	1 artiklan 2 kohdan k alakohta
24 b artiklan 5 kohdan c alakohta	1 artiklan 2 kohdan l alakohta
I Osasto	II Luku
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
5 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	5 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
5 artiklan 5 kohta	5 artiklan 4 kohta
6 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artiklan 1 kohdan 1 alakohta	8 artiklan 1 kohta
8 artiklan 1 kohdan 2 alakohta	—
8 artiklan 1 kohdan 3 alakohta	—
8 artiklan 2 kohta	8 artiklan 2 kohta
8 artiklan 2 a kohta	—
8 artiklan 3 kohta	8 artiklan 3 kohta
8 artiklan 4 kohta	8 artiklan 4 kohta
8 artiklan 5 kohta	8 artiklan 5 kohta
9 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta
9 artiklan 2 kohta	9 artiklan 2 kohta
9 artiklan 3 kohta	9 artiklan 3 kohta
9 artiklan 4 kohta	9 artiklan 4 kohta
9 artiklan 4 b kohta	—
9 artiklan 4 c kohta	—
9 artiklan 5 kohta	9 artiklan 5 kohta
9 artiklan 6 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	9 artiklan 6 kohdan ensimmäinen luetelmakohta
9 artiklan 6 kohdan toinen luetelmakohta	9 artiklan 6 kohdan toinen luetelmakohta
9 artiklan 6 kohdan kolmas luetelmakohta	9 artiklan 6 kohdan kolmas luetelmakohta
9 artiklan 6 kohdan neljäs luetelmakohta	9 artiklan 6 kohdan neljäs luetelmakohta
9 artiklan 6 kohdan viides luetelmakohta	9 artiklan 6 kohdan viides luetelmakohta
9 artiklan 6 kohdan kuudes luetelmakohta	9 artiklan 6 kohdan kuudes luetelmakohta
9 artiklan 6 kohdan seitsemäs luetelmakohta	—

Asetus (ETY) N:o 1785/81	Tämä asetus
10 artikla	10 artikla
11 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohta
11 artiklan 1 a kohta	11 artiklan 2 kohta
11 artiklan 2 kohta	11 artiklan 3 kohta
11 artiklan 3 kohta	11 artiklan 4 kohta
12 artikla	12 artikla
II Osasto	III Luku
13 artikla	13 artikla
14 artikla	14 artikla
15 artikla	15 artikla
15 a artikla	16 artikla
16 artikla	17 artikla
17 artikla	18 artikla
17 a artikla	19 artikla
17 b artikla	20 artikla
17 c artikla	21 artikla
18 artikla	22 artikla
19 artikla	23 artikla
20 artikla	24 artikla
21 artikla	25 artikla
III Osasto	IV Luku
23 artiklan 1 kohta	26 artiklan 1 kohta
23 artiklan 2 kohta	26 artiklan 2 kohta
23 artiklan 3 kohta	26 artiklan 3 kohta
23 artiklan 4 kohta	26 artiklan 4 kohta
23 artiklan 4 a kohta	26 artiklan 5 kohta
23 artiklan 5 kohta	26 artiklan 6 kohta
24 artiklan 1 kohdan 1 alakohta	27 artiklan 1 kohta
24 artiklan 1 a kohdan 1 alakohta	27 artiklan 2 kohdan 1 alakohta
24 artiklan 1 a kohdan 2 alakohta	27 artiklan 2 kohdan 2 alakohta
24 artiklan 1 a kohdan 3 alakohta	—
24 artiklan 1 a kohdan 4 alakohta	—
24 artiklan 1 a kohdan 5 alakohta	—
24 artiklan 2 kohta	27 artiklan 3 kohta
24 artiklan 3 kohta	27 artiklan 4 kohta
24 artiklan 6 kohta	27 artiklan 5 kohta
24 artiklan 8 kohta	27 artiklan 6 kohta
24 a artiklan 1 kohta	28 artiklan 1 kohta
24 a artiklan 2 kohta	28 artiklan 2 kohta
24 a artiklan 3 kohdan 1 alakohta	28 artiklan 3 kohta
24 a artiklan 3 kohdan 2 alakohta	—
24 a artiklan 4 kohta	28 artiklan 4 kohta
24 a artiklan 5 kohta	28 artiklan 5 kohta
24 a artiklan 6 kohta	28 artiklan 6 kohta
24 b artiklan 1—4 kohta	29 artiklan 1—4 kohta
24 b artiklan 6 kohta	29 artiklan 5 kohta
25 artikla	30 artikla

Asetus (ETY) N:o 1785/81	Tämä asetus
26 artikla	31 artikla
27 artiklan 1 kohta	32 artiklan 1 kohta
27 artiklan 2 kohta	32 artiklan 2 kohta
27 artiklan 2 a kohta	32 artiklan 3 kohta
27 artiklan 3 kohta	32 artiklan 4 kohta
27 artiklan 4 kohta	—
28 artikla	33 artikla
28 a artikla	34 artikla
28 b artikla	35 artikla
29 artikla	36 artikla
30 artikla	37 artikla
31 artikla	38 artikla
32 artikla	39 artikla
III a Osasto	—
32 a artikla	—
IV Osasto	V Luku
33 artikla	40 artikla
34 artikla	41 artikla
35 artikla	42 artikla
36 artikla	43 artikla
37 artiklan 1 kohta	44 artiklan 1 kohta
37 artiklan 2 kohdan 1 alakohta	44 artiklan 2 kohta
37 artiklan 2 kohdan 2 alakohta	—
37 artiklan 3 kohta	44 artiklan 3 kohta
37 artiklan 4 kohta	44 artiklan 4 kohta
37 artiklan 5 kohta	44 artiklan 5 kohta
37 artiklan 6 kohta	44 artiklan 6 kohta
V Osasto	VI Luku
38 artikla	45 artikla
39 artikla	46 artikla
40 artiklan 1 kohta	47 artikla
40 artiklan 2 kohta	—
41 artiklan 1 kohta	48 artiklan 1 kohta
41 artiklan 2 ja 3 kohta	48 artiklan 2 kohta
42 artikla	49 artikla
43 artikla	50 artikla
44 artikla	51 artikla
45 artikla	52 artikla
46 artikla	53 artikla
47 artikla	54 artikla
48 artikla	—
49 artikla	—
—	55 artikla
—	56 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
—	Liite III

B Osa

	Euroopan yhteisöjen virallinen lehti		
	N:o	sivu	päivämäärä
Neuvoston asetus N:o (ETY) 192/82, annettu 26 päivänä tammikuuta 1982	L 21	1	29.1.1982
Neuvoston asetus (ETY) N:o 606/82, annettu 16 päivänä maaliskuuta 1982	L 74	1	18.3.1982
Neuvoston asetus (ETY) N:o 1482/85, annettu 23 päivänä toukokuuta 1985	L 151	1	10.6.1985
Neuvoston asetus (ETY) N:o 3768/85, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985 (ainoastaan 1 artiklan 1 kohta)	L 362	8	31.12.1985
Neuvoston asetus (ETY) N:o 934/86, annettu 24 päivänä maaliskuuta 1986	L 87	1	2.4.1986
Komission asetus (ETY) N:o 3666/86, annettu 1 päivänä joulukuuta 1986	L 339	10	2.12.1986
Neuvoston asetus (ETY) N:o 229/87, annettu 26 päivänä tammikuuta 1987	L 25	1	28.1.1987
Komission asetus (ETY) N:o 3993/87, annettu 23 päivänä joulukuuta 1987	L 377	24	31.12.1987
Neuvoston asetus (ETY) N:o 1107/88, annettu 25 päivänä huhtikuuta 1988	L 110	20	29.4.1988
Neuvoston asetus (ETY) N:o 2250/88, annettu 19 päivänä heinäkuuta 1988	L 198	28	26.7.1988
Komission asetus (ETY) N:o 2306/88, annettu 26 päivänä heinäkuuta 1988	L 201	65	27.7.1988
Neuvoston asetus (ETY) N:o 1069/89, annettu 18 päivänä huhtikuuta 1989	L 114	1	27.4.1989
Neuvoston asetus (ETY) N:o 3577/90, annettu 4 päivänä joulukuuta 1990 (ainoastaan 1 ja 2 artikla ja liite V)	L 353	23	17.12.1990
Neuvoston asetus (ETY) N:o 305/91, annettu 4 päivänä helmikuuta 1991	L 37	1	9.2.1991
Komission asetus (ETY) N:o 464/91, annettu 27 päivänä helmikuuta 1991 (ainoastaan 3 artikla)	L 54	22	28.2.1991
Komission asetus (ETY) N:o 61/92, annettu 10 päivänä tammikuuta 1992 (ainoastaan 2 artikla)	L 6	19	11.1.1992
Neuvoston asetus (ETY) N:o 3484/92, annettu 27 päivänä marraskuuta 1992	L 353	8	3.12.1992
Neuvoston asetus (ETY) N:o 3814/92, annettu 28 päivänä joulukuuta 1992	L 387	7	31.12.1992
Neuvoston asetus (ETY) N:o 1548/93, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1993	L 154	10	25.6.1993
Neuvoston asetus (EY) N:o 133/94, annettu 24 päivänä tammikuuta 1994	L 22	7	27.1.1994
Neuvoston asetus (EY) N:o 3290/94, annettu 22 päivänä joulukuuta 1994 (ainoastaan 1 ja 2 artikla ja liite IV)	L 349	105	31.12.1994
Komission asetus (EY) N:o 283/95, annettu 13 päivänä helmikuuta 1995	L 34	3	14.2.1995
Neuvoston asetus (EY) N:o 1101/95, annettu 24 päivänä huhtikuuta 1995 (ainoastaan 1 artikla)	L 110	1	17.5.1995
Komission asetus (EY) N:o 1126/96, annettu 24 päivänä kesäkuuta 1996	L 150	3	25.6.1996
Neuvoston asetus (EY) N:o 1599/96, annettu 30 päivänä heinäkuuta 1996	L 206	43	16.8.1996
Komission asetus (EY) N:o 1148/98, annettu 2 päivänä kesäkuuta 1998	L 159	38	3.6.1998